

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja VII



Sprawozdanie Stenograficzne

z 87. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 20 lutego 2015 r.
(trzeci dzień obrad)

Warszawa
2015

TREŚĆ

87. posiedzenia Sejmu

(Obrady w dniu 20 lutego 2015 r.)

Wznowienie posiedzenia	
Zmiana porządku dziennego	
Marszałek.....	213
Punkt 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o przedstawionym przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i senackim projektach ustaw o zmianie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek.....	213
Punkt 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek.....	213
Punkt 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek.....	214
Punkt 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek.....	214
Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (cd.)	
Poseł Romuald Ajchler	214
Poseł Jacek Bogucki.....	214
Poseł Stanisław Kalemba	215
Głosowanie	
Marszałek.....	215
Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Limie dnia 27 maja 2014 r. (cd.)	
Poseł Tadeusz Iwiński.....	215
Głosowanie	
Marszałek.....	216
Punkt 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Serbii o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej oraz innego rodzaju przestępczości, podpisanej w Warszawie dnia 7 listopada 2011 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek.....	216
Punkt 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek.....	216
Poseł Romuald Ajchler	216
Punkt 13. porządku dziennego: Informacja Rady Ministrów o realizacji działań wynikających z „Krajowego programu przeciwdziałania narkomanii” w 2013 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Zdrowia (cd.)	
Poseł Piotr Chmielowski	217
Poseł Anna Zalewska.....	217
Głosowanie	
Marszałek.....	217

Punkt 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	218
Punkt 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	219
Punkt 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	223
Punkt 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	225
Punkt 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	225
Punkt 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o rzeczach znalezionych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	226
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o odnawialnych źródłach energii (cd.)	
Posel Anna Zalewska	228
Posel Andrzej Czerwiński	228
Posel Anna Zalewska	228
Głosowanie	
Marszałek	228
Posel Jacek Najder	229
Posel Waldemar Pawlak	229
Posel Cezary Olejniczak	229
Posel Andrzej Rozenek	230

Posel Tomasz Piotr Nowak	230
Posel Andrzej Czerwiński	231

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie posiedzenia

Punkt 20. porządku dziennego (cd.)

Posel Waldemar Pawlak	231
Posel Andrzej Czerwiński	231
Posel Anna Zalewska	232

Głosowanie

Marszałek	232
Posel Jacek Najder	232
Posel Anna Zalewska	232
Posel Jacek Najder	234
Posel Zbyszek Zaborowski	236
Posel Jacek Najder	236

Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (cd.)

Posel Sprawozdawca Artur Dunin	238
Głosowanie	
Marszałek	239
Posel Cezary Olejniczak	239

Głosowanie

Marszałek	239
Posel Cezary Olejniczak	239

Punkt 23. porządku dziennego: Zmiana w składzie sekretarzy Sejmu

Głosowanie

Marszałek	239
---------------------	-----

Punkt 24. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych

Głosowanie

Marszałek	240
---------------------	-----

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie posiedzenia

Punkt 25. porządku dziennego: Raport

Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

Punkt 26. porządku dziennego: Raport Ra-

dy Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

Punkt 27. porządku dziennego: Raport Ra-

dy Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2013 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Adam Jasser	240
Posel Krzysztof Gadowski	241
Posel Robert Jagła	242
Posel Katarzyna Stachowicz	245

Poseł Wojciech Zubowski	246
Poseł Mieczysław Kasprzak	247
Poseł Jan Cedzyński	248

Zamknięcie posiedzenia

Załącznik nr 1 – Teksty wystąpień niewy-
szonych

Poseł Jerzy Borkowski	251
Poseł Andrzej Dąbrowski	252
Poseł Jan Warzecha	254
Poseł Piotr Chmielowski	254

Poseł Leszek Dobrzyński	255
Poseł Henryk Kmiecik	255
Poseł Józef Rojek	257
Poseł Bogdan Rzońca	257
Poseł Jerzy Sądel	258
Poseł Andrzej Szlachta	259
Poseł Tadeusz Tomaszewski	259
Poseł Ryszard Zbrzyzny	259
Poseł Jan Warzecha	260

Porządek dzienny

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 03)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Radosław Sikorski oraz wicemarszałek Marek Kuchciński)

Marszałek:

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Jagnę Marczałajtis-Walczak oraz Marka Poznańskiego.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie pani poseł Jagna Marczałajtis-Walczak.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Wniosek ten został dostarczony w druku nr 3181.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Prezydium Sejmu przedłożyło wniosek w sprawie zmiany w składzie sekretarzy Sejmu, druk nr 3142.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o ten punkt.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i senackim projektach ustaw o zmianie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Zofię Czernow oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3074.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 373 posłów. Za – 276, przeciw – 6, wstrzymało się 91.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych.

Sejm wysłuchał sprawozdania przedstawionego przez pana posła Marcina Święcickiego oraz przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3128.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Finansów Publicznych, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 407 posłów. Za – 397, przeciw – 2, wstrzymało się 8.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Brygidę Kolendę-Łabuś i przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3118.

Marszałek

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 410 posłów. Za – 283, przeciw – 125, wstrzymało się 2.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Sejm wysłuchał sprawozdania przedstawionego przez pana posła Roberta Kropiwnickiego i przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3126.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 419 posłów. Za – 403, przeciw – 3, wstrzymało się 13.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Mirosława Maliszewskiego i przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3146.

Do zadania pytania zgłosił się pan poseł Romuald Ajchler, SLD.

Przygotowuje się pan poseł Jacek Bogucki.

Macie panowie po minucie.

Poseł Romuald Ajchler:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Chciałbym zapytać, które podmioty zostały wykluczone, jeżeli chodzi o korzystanie z dobrodziejstw tej ustawy i pomocy z nowej perspektywy, a które były nimi objęte w starej perspektywie i dlaczego?

Zabieram głos także w innej sprawie. Chcę zwrócić się do pana posła Kalemby i powiedzieć: panie pośle Kalemba, jest pan zwyczajnym kłamcą. To, co pan zrobił na tej mównicy podczas omawiania tego punktu, powoduje to...

Marszałek:

Panie pośle...

Poseł Romuald Ajchler:

...że inaczej nie można pana nazwać. W związku z tym, że podczas rozpatrywania tego punktu porządku obrady prowadził pan marszałek Grzeszczak, prosiłbym pana marszałka, aby oddał sprawę do Komisji Etyki Poselskiej, bo to jest niewybaczalne, żeby poseł z tej mównicy oskarżał drugiego o kłamstwo...

Marszałek:

Pan to właśnie zrobił.

Poseł Romuald Ajchler:

...jeżeli dokumenty w tej sprawie świadczą o czymś całkiem innym. *(Oklaski)*

Marszałek:

Panie pośle, to zachowanie było nieparlamentarne. Dziękuję bardzo.

Pan poseł Jacek Bogucki, PiS.

Poseł Jacek Bogucki:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Trwają protesty rolników. Stoją oni pod kancelarią pani premier, a także w wielu miejscach Polski, również w moim województwie, województwie podlaskim, w Dąbrówce Kościelnej. Minister Sawicki stracił kontakt nie tylko z rolnikami, ale i z rzeczywistością. Pani premier, pan minister wczoraj mówił, żeby rolnicy nie jechali do Warszawy, tylko składali wnioski, a przecież dopiero dzisiaj uchwalamy tę ustawę, więc nie mogli składać wniosków. Pan minister wczoraj mówił, żeby rolnicy wracali do swoich gospodarstw i pilnowali świń przed ASF. Panie ministrze, niech pan wraca do lasu i pilnuje swoich dzików. *(Poruszenie na sali, oklaski)*

Posel Jacek Bogucki

Pani premier, nie trzeba się bać rolników, to są ludzie dobrze wychowani. Niech pani do nich wyjdzie (*Dzwonek*), skoro minister nie chce lub nie umie z nimi rozmawiać. Tam są członkowie kółek rolniczych, członkowie PSL, ale są także członkowie PO.

Marszałek:

Czas, panie pośle. Proszę kończyć.

Posel Jacek Bogucki:

Ci wszyscy rolnicy czekają na to, żeby ktoś zaczął z nimi poważnie rozmawiać. Jeśli minister rolnictwa nic nie może, to mamy chyba jeszcze premiera polskiego rządu. Czy już go nie mamy?

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Do wypowiedzi zgłosił się pan poseł Stanisław Kalemba.

Na tym zamykam listę.

Proszę bardzo, panie ministrze.

Posel Stanisław Kalemba:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Powiem bardziej parlamentarnie, że pan poseł Romuald Ajchler całkowicie rozmija się z prawdą. Sądzę, że wynika to z frustracji, gdyż lewica w okręgu pilskim totalnie przegrała wybory do samorządu (*Poruszenie na sali*), zaś ludowcy na 11 powiatów mają 8 starostów. Zatem to, co pan poseł powiedział, całkowicie rozmija się z prawdą, że tak delikatnie powiem. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Na tym kończymy ten wątek.

Przystępujemy do głosowania.

(*Posel Romuald Ajchler*: Panie marszałku, chciałbym...)

Panie pośle, nie udzielam panu głosu.

(*Posel Romuald Ajchler*: Ale nie może pan tak.)

Nie udzielam panu głosu. Oskarżaliście się nawzajem o kłamstwo, wyjaśnijcie to sobie bilateralnie. Proszę zejść z mównicy. (*Poruszenie na sali*)

(*Posel Romuald Ajchler*: Dlaczego pan mi odmawia?)

Przywołuję pana do porządku. Proszę zejść z mównicy.

(*Posel Romuald Ajchler*: Tak się nie robi. Panie marszałku, po raz kolejny pan łamie regulamin.)

(*Głos z sali*: Głośniej!)

Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433. Za – 432, nikt nie był przeciw, 1 osoba się wstrzymała.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Limie dnia 27 maja 2014 r.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Ligię Krajewską oraz przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2861.

Do głosu zgłosił się pan poseł Tadeusz Iwiński, SLD.

Proszę bardzo.

Posel Tadeusz Iwiński:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Tego typu umowy, które są wzorowane na jednej z konwencji Rady Europy sprzed 30 lat, są potrzebne, ponieważ regulują rozmaite kwestie związane z prawami człowieka w odniesieniu do osób skazanych, bo takie osoby też mają prawa. W tym przypadku chodzi głównie o obywateli polskich, którzy ulegając naciskom i zachętom rozmaitych grup przestępczych, w żołądku transportują narkotyki z różnych państw Ameryki Łacińskiej. Bardzo dobrze, że podpisano tę umowę z Peru. Z tego, co mi wiadomo, podpisano też z Brazylią, ale chciałbym zapytać, z jakimi innymi państwami Ameryki

Posel Tadeusz Iwiński

Łacińskiej powinno się ją jeszcze podpisać i czy są podjęte takie przygotowania. Po hiszpańsku słowo „perú” poza nazwą geograficzną znaczy „indyk”, ale Hiszpanie mówili tak: Vale el Perú, coś jest warte Peru w sensie ważnej sprawy, bogactwa. A zatem, trzymając się tego porównania konkwistadorów, czy Polska przygotowuje się do tego typu umów z innymi państwami Ameryki Łacińskiej? (*Oklaski*)

Marszałek:

Czy rząd chce odpowiedzieć na pytanie?

Nie widzę chęci.

Wobec tego głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Limie dnia 27 maja 2014 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2861, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434. Wszyscy byli za.

Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Limie dnia 27 maja 2014 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Serbii o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej oraz innego rodzaju przestępczości, podpisanej w Warszawie dnia 7 listopada 2011 r.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Mirosława Pawlaka i przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia z druku nr 3054.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Serbii o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej oraz innego rodzaju przestępczości, podpisanej w Warszawie dnia 7 listopada 2011 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 3054, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434. Wszyscy byli za.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Serbii o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej oraz innego rodzaju przestępczości, podpisanej w Warszawie dnia 7 listopada 2011 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Piotra Walkowskiego i przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3170.

Komisje przedstawiają jednocześnie wnioski mniejszości, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. wniosku mniejszości do art. 3 ust. 1 i 4 projektu ustawy wnioskodawcy proponują, aby komisję, o której mowa w tych przepisach, powoływał sejmik województwa.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za – 166, przeciw – 240, wstrzymało się 30.

Stwierdzam, że Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują skreślić art. 13 projektu ustawy.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Za – 158, przeciw – 238, wstrzymało się 32.

Stwierdzam, że Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Do pytania zgłosił się ponownie pan poseł Romuald Ajchler, SLD.

Posel Romuald Ajchler:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nie będę pytał o lokalne grupy rybackie, tylko z uwagi na to, że pan mnie nie dopuścił do głosu, chcę odpowiedzieć panu posłowi Kalembie.

Posel Romuald Ajchler

Panie pośle Kalemba, pytałem pana o dziki, a nie o starostów. (*Wesołość na sali*) Niech pan zapędzi starostów do pracy, żeby walczyli z tymi dzikami, może rolnicy nie przyjadą pod urząd Rady Ministrów. Ale jest coś ważniejszego. Wie pan, błdzić i grzeszyć jest rzeczą ludzką, ale tkwić w tym błędzie jest zwykłą niegodziwością. (*Oklaski*)

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za – 301, nikt nie był przeciw, wstrzymało się 133.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Informacja Rady Ministrów o realizacji działań wynikających z „Krajowego programu przeciwdziałania narkomanii” w 2013 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Zdrowia.

Sejm wysłuchał informacji przedstawionej przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia pana Piotra Warczyńskiego oraz sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Tomasza Latosa i przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie przedstawionej informacji.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie wniosku będzie oznaczało, że Sejm informację przyjął.

Do pytania zgłosił się pan poseł Piotr Chmielowski, SLD.

Proszę bardzo.

Posel Piotr Chmielowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie ministrze, jak pan śmiał złożyć taki dokument? (*Poruszenie na sali*)

Marszałek:

Panie pośle...

Posel Piotr Chmielowski:

Panie ministrze, jak można dezinformować Wysoką Izbę, przedkładając dokument, który bazuje na wykresach i danych z roku 2011, podczas gdy składa pan sprawozdanie za 2013 r.? Proszę sobie to otworzyć i zobaczyć wykresy po kolei, jak leci, od pierwszego do ostatniego. Praktycznie wszystkie dane kończą się na roku 2011. W jaki sposób mamy to oceniać i obradować, skoro nie mamy żadnych danych przedstawionych przez ministerstwo? A wnioski płyną cudowne. Dilerka wzrasta, tak? Skąd dane z 2011 r.? Panie ministrze, to jest wstyd. Czujemy się niedoinformowani, czujemy się również poniżeni taką pracą. W jaki sposób pan walczy z... (*Dzwonek*) Nieważne, nie walczy. Dziękuję. (*Wesołość na sali, oklaski*)

Marszałek:

Pani poseł, proszę bardzo.

Na tym zamykam listę.

Posel Anna Zalewska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Za każdym razem, kiedy uczestniczymy w sprawozdaniach na temat działań rządu dotyczących przeciwdziałania narkomanii, uczestniczymy w aktach obłudy. Kieruję apel do pana marszałka, żeby traktował poważnie tę Izbę i doprowadził do tego, żeby z klap posłów promujących narkomanię zniknęły znaczki, które pokazują określoną grupę narkotyków i odnoszą się do niej. Wtedy będziemy wiarygodni, a tak pokazujemy, że jesteśmy hipokrytami. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Myślę, że apel został usłyszany.

Przechodzimy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie informacji Rady Ministrów o realizacji działań wynikających z „Krajowego programu przeciwdziałania narkomanii” w 2013 r., druk nr 2852, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za – 62, przeciw – 246, wstrzymało się 128.

Stwierdzam, że Sejm wniosek o odrzucenie odrzucił, a tym samym przyjął informację do wiadomości.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Roberta Kropiwnickiego i przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawki Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu bezwzględną większością głosów, uważa się ją za przyjętą.

Głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

Poprawki od 1. do 11. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

W poprawkach 1., 6., 7., 9., 10, 13., 15. i 16. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 6., 7., 9., 10., 13., 15. i 16., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawki Senatu przyjął.

W 2. poprawce do art. 21 Senat proponuje m.in. skreślić dodawany § 1d.

Z poprawką tą łączy się 4. poprawka Senatu.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 2. i 4., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za – 4, przeciw – 301, wstrzymało się 129.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 32b § 1 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 408, przeciw – 21, wstrzymało się 3.

Stwierdzam, że Sejm wobec uzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu odrzucił.

Poprawkę 4. Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 5. poprawce do art. 32c § 2 Senat proponuje, aby po wyrazach „właściwego sądu” dodać wyraz „apelacyjnego”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 1, przeciw – 303, wstrzymało się 128.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 6. i 7. Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 8. poprawce Senat proponuje, aby po art. 175b dodać artykuł dotyczący wymiany danych dotyczących sędziów w stanie spoczynku w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego.

Z poprawką tą łączy się 12. poprawka Senatu do art. 101a ustawy o prokuraturze.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 8. i 12., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Wszyscy byli przeciw.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawki Senatu przyjął.

Poprawki 9. i 10. Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 11. poprawce do art. 175d § 3 Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 1, przeciw – 435, nikt się nie wstrzymał.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 12. i 13. już rozpatrzyliśmy.

W 14. poprawce do art. 31 ustawy o kuratorach sądowych Senat w dodawanym ust. 1a proponuje skreślić wyrazy „lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej”.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 14. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Marszałek

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 1, przeciw – 435.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 15. i 16. już rozpatrzyliśmy.

W 17. poprawce do art. 13 ust. 2 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby wyraz „listy” zastąpić wyrazem „wykazy”.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za – 417, przeciw – 18, nikt się nie wstrzymał.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu odrzucił.

W 18. poprawce do art. 19 ustawy nowelizującej Senat proponuje zmianę terminu wejścia w życie ustawy.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 4, przeciw – 427, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Jarosława Piętę i przeprowadził dyskusję.

Głosujemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 16. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks karny.

W 1. poprawce do art. 28 § 1 Senat proponuje, aby nie popełniał przestępstwa, kto pozostaje w usprawiedliwionym błędzie co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 2, przeciw – 433, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu przyjął.

W 2. poprawce do art. 35 § 3 Senat proponuje, aby wydłużyć maksymalny czas pozostawiania w miejscu stałego pobytu w ramach dozoru elektronicznego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za – 1, przeciw – 428.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 38 § 2 i 3 Senat proponuje zmianę dotyczącą nadzwyczajnego obostrzenia kary ograniczenia wolności.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu przyjął.

W poprawkach 4., 8., 9., 17., 37., 45., 53. i 56. Senat proponuje zmiany redakcyjno-legislacyjne.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4., 8., 9., 17., 37., 45., 53. i 56., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm poprawki Senatu przyjął.

W 5. poprawce do art. 41a § 1 i 2 Senat proponuje, aby wyrazy „do Policji” zastąpić wyrazami „do jednostki Policji”.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za – 288, przeciw – 146, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu odrzucił.

W 6. poprawce do art. 72 § 2 Senat proponuje, aby wyrazy „zobowiązać skazanego do” zastąpić wyrazami „nałożyć na skazanego obowiązek”.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 291, przeciw – 145, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 7. poprawce do art. 75a Senat proponuje m.in. dodać przepis wyłączający stosowanie § 1.

Z poprawką tą łączą się poprawki 15., 57., 58. i 60.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 7., 15., 57., 58. i 60., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 2, przeciw – 435.

Stwierdzam, że Sejm poprawki Senatu przyjął.

Poprawki 8. i 9. już rozpatrzyliśmy.

W 10. poprawce do art. 86 § 1 Senat proponuje, aby karę łączną pozbawienia wolności wymierzało się w miesiącach i latach.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 11. poprawce do art. 86 § 2b Senat proponuje zmianę dotyczącą sposobu wymierzania kary łącznej grzywny.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za – 2, przeciw – 427, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu przyjął.

W 12. poprawce do art. 93e Senat proponuje zmianę dotyczącą elektronicznej kontroli miejsca pobytu sprawcy.

Z poprawką tą łączy się poprawka 19.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 12. i 19., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 289, przeciw – 147, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W 13. poprawce do art. 93g § 1 i 3 Senat proponuje m.in. zmiany dotyczące orzekania pobytu sprawcy w zakładzie psychiatrycznym.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 13. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 290, przeciw – 145, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 14. poprawce do art. 107 § 4a Senat proponuje, aby wydłużyć okres zatarcia skazania na grzywnę z 6 miesięcy do roku.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 14. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za – 2, przeciw – 433.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 15. już rozpatrzyliśmy.

W 16. poprawce do art. 244b § 1 Senat proponuje, aby sankcja, o której mowa w przepisie, dotyczyła środka zabezpieczającego w postaci elektronicznej kontroli miejsca pobytu.

Komisja wnosi o odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 285, przeciw – 149, wstrzymało się 2.

Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawkę 17. już rozpatrzyliśmy.

Poprawki od 18. do 40. Senat zgłosił do art. 4 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks karny wykonawczy.

W 18. poprawce Senat proponuje nowe brzmienie art. 12d.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna

– 218. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 19. już rozpatrzyliśmy.

W 20. poprawce do art. 43g § 4 Senat proponuje zmianę odesłania.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 20. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna

– 216. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 21. poprawce do art. 43h § 4 Senat proponuje, aby wskazać metodę ustalania przez kuratora danych wskazanych w przepisie.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 21. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna

– 216. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 22. poprawce do art. 63b Senat proponuje, aby dodać § 1a.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 22. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna

– 219. Za – 1, przeciw – 435.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 23. poprawce do art. 80a Senat proponuje zmianę legislacyjno-redakcyjną.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 23. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. Większość bezwzględna

– 210. Za – 2, przeciw – 416, nikt się nie wstrzymał.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 24. poprawce do art. 109 § 3 Senat proponuje zmianę przepisu upoważniającego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 24. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

W 25. poprawce do art. 110a § 1 Senat proponuje, aby wskazać maksymalną wagę artykułów żywnościowych, które skazany ma prawo posiadać w celi.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 25. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

W 26. poprawce do art. 113a § 3 Senat proponuje zmianę dotyczącą paczki żywnościowej skazanego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 26. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Przeciw – 433, 1 osoba wstrzymała się.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 27. poprawce do art. 113a § 7 Senat proponuje zmianę uprawnienia dyrektora zakładu karnego dotyczącego paczek otrzymywanych przez skazanego.

Z tą poprawką łączą się poprawki 31., 38. i 40.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 27., 31., 38. i 40., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 1, przeciw – 435, wstrzymał się 1.

Sejm poprawki przyjął.

W 28. poprawce do art. 126 Senat proponuje zmiany dotyczące środków pieniężnych przekazywanych skazanemu w chwili zwolnienia go z zakładu karnego.

Z poprawką tą łączy się poprawka 64.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 28. i 64., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Marszałek

Sejm poprawki przyjął.

W 29. poprawce Senat proponuje, aby nie skreślać pkt 4 w art. 143 § 1.

Z tą poprawką łączą się poprawki 30. i 39.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 29., 30. i 39., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawki przyjął.

Poprawkę 31. już rozpatrzyliśmy.

W 32. poprawce do art. 169b Senat proponuje m.in. dodać przepisy dotyczące obowiązków kuratorów sądowych sprawujących dozór nad skazanymi.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 33. do 35.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu od 32. do 35., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawki przyjął.

W 36. poprawce do art. 201 § 2 Senat proponuje m.in., aby organem dokonującym zawiadomienia, o którym mowa w przepisie, był również właściwy organ wojskowy.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 36. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 37. do 40. już rozpatrzyliśmy.

Poprawki 41. i 42. Senat zgłosił do art. 5 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks postępowania karnego.

W 41. poprawce do art. 339 § 5 Senat proponuje dodać pouczenie o uprawnieniu pokrzywdzonego.

Z poprawką tą łączy się poprawka 51.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 41. i 51., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawki przyjął.

W 42. poprawce do art. 574 Senat proponuje zmiany zasad przeprowadzania dowodów w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 42. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki 43. i 44. Senat zgłosił do art. 7 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

W 43. poprawce do art. 12 ust. 1 i 2 Senat proponuje m.in. pozostawić w dotychczasowym brzmieniu pkt 5a w ust. 1.

Z poprawką tą łączą się poprawki 44., 59., 61., 65. i 66.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 43., 44. 59., 61., 65. i 66., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawki przyjął.

Poprawkę 45. już rozpatrzyliśmy.

Poprawki od 46. do 55. Senat zgłosił do art. 12 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego.

Poprawki od 46. do 52. dotyczą ustawy Kodeks postępowania karnego.

W 46. poprawce do art. 156 Senat proponuje m.in., aby pozostawić § 1 w dotychczasowym brzmieniu.

Z poprawką tą łączy się poprawka 50.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 46. i 50., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawki przyjął.

W 47. poprawce do art. 259 Senat proponuje zmiany dotyczące ograniczeń w stosowaniu tymczasowego aresztowania.

Z poprawką tą łączy się poprawka 49.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 47. i 49., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawki przyjął.

W 48. poprawce do art. 260 § 2 Senat proponuje zmianę przepisu upoważniającego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 48. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 49. do 51. już rozpatrzyliśmy.

W 52. poprawce Senat proponuje nowe brzmienie art. 449a.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 52. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431. Przeciw – 361, wstrzymało się 70.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 53. już rozpatrzyliśmy.

W 54. poprawce do art. 18 zawierającego zmiany do ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia Senat proponuje dodać odesłanie w art. 119.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 54. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436. Większość bezwzględna – 219. Przeciw – 433, wstrzymało się 3.

Sejm poprawkę przyjął.

W 55. poprawce do art. 36 pkt 2 Senat proponuje dodać odesłanie.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 55. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 56. do 61. już rozpatrzyliśmy.

W 62. poprawce do art. 19 Senat proponuje dodać przepis przejściowy.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 62. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432. Większość bezwzględna – 217. Za – 1, przeciw – 431.

Sejm poprawkę przyjął.

W 63. poprawce Senat proponuje dodać przepis przejściowy.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 63. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Aldonę Młyńczak oraz przeprowadził dyskusję.

Głosujemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo budowlane.

W poprawkach 1., 9., 10. i 13. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 9., 10. i 13., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430. Większość bezwzględna – 216. Przeciw – 300, wstrzymało się 130.

Stwierdzam, że Sejm poprawki przyjął.

W 2. poprawce do art. 22 pkt 3 Senat proponuje, aby do podstawowych obowiązków kierownika budowy należało m.in. kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem lub pozwoleniem na budowę.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3. i 17.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 2., 3. i 17., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 434. Większość bezwzględna – 218. Za – 138, przeciw – 295, wstrzymał się 1.

Sejm poprawki przyjął.

W 4. poprawce Senat proponuje m.in. w art. 28 ust. 4 skreślić zdanie drugie.

Z poprawką tą łączy się poprawki 11. i 14.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4., 11. i 14., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434. Większość bezwzględna – 218. Za – 1, przeciw – 289, wstrzymało się 144.

Sejm poprawki przyjął.

W 5. poprawce Senat proponuje m.in. w art. 29 ust. 1 pkt 2 skreślić wyraz „przydomowych”.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431. Większość bezwzględna – 216. Za – 269, przeciw – 158, wstrzymało się 4.

Sejm poprawkę przyjął.

(*Głos z sali:* Odrzucił.)

Odrzucił. Przepraszam.

W 6. poprawce do art. 29 ust. 1 pkt 2 Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nikt nie był za, przeciw – 290, wstrzymało się 142.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 29 ust. 1 pkt 2a Senat proponuje, aby budynki, o których mowa w tym przepisie, rozumieć jako budynki przeznaczone do okresowego wypoczynku.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 1, przeciw – 298, wstrzymało się 133.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 8. poprawce Senat proponuje m.in. skreślić dodawany pkt 2b w art. 29 ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 1, przeciw – 428, wstrzymało się 4.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 9. do 11. już rozpatrzyliśmy.

W 12. poprawce Senat proponuje m.in. nie dodawać ust. 4a w art. 41.

Łączy się z tą poprawką poprawka 16.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 12. i 16., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za – 2, przeciw – 294, wstrzymało się 138.

Sejm poprawki przyjął.

Poprawki 13. i 14. już rozpatrzyliśmy.

W 15. poprawce do art. 82b ust. 3a i 4a Senat proponuje, aby w rejestrze wniosków, o których mowa w tych przepisach, zamieszczać również dane dotyczące kubatury budynku.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Większość bezwzględna – 213. Za – 1, przeciw – 282, wstrzymało się 142.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Katarzynę Hall oraz przeprowadził dyskusję.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

W poprawkach od 1. do 3., 5. oraz 7. Senat proponuje m.in., aby nauczyciel był obowiązany indywidualizować pracę z uczniem na zajęciach edukacyjnych i dostosowywać wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Marszałek

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu od 1. do 3., 5. oraz 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Przeciw – 432, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawki przyjął.

4. poprawka Senatu do art. 44zi ma charakter legislacyjny.

Z poprawką tą łączy się 6. poprawka Senatu.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4. i 6., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Przeciw – 429, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawki przyjął.

Poprawki Senatu 5. i 7. już rozpatrzyliśmy.

W 8. poprawce do art. 44zq pkt 7 Senat proponuje zmianę zakresu aktu wykonawczego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

9. poprawka Senatu do art. 44zzza ma charakter legislacyjny.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Józefa Lassotę oraz przeprowadził dyskusję.

Głosujemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o transporcie drogowym.

W 1. poprawce do art. 4 Senat w dodawanym pkt 23 proponuje definicję osoby niepełnosprawnej oraz osoby o ograniczonej sprawności ruchowej.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 1, przeciw – 430, wstrzymało się 2.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 18b ust. 1 pkt 2 oraz do art. 47b ust. 1 Senat proponuje zmianę legislacyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 47h ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 Senat proponuje, aby działania ministra właściwego do spraw transportu, o których mowa w tym przepisie, następowały po otrzymaniu wniosku.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431. Większość bezwzględna – 216. 1 osoba – za, 430 – przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

W 4. poprawce Senat proponuje skreślić dodawany art. 95f.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431. Za – 1, przeciw – 430.

Sejm poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 95b ust. 1 Senat proponuje zmianę zakresu podlegania karze pieniężnej.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 426. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do art. 95b ust. 2 Senat proponuje skreślić odesłanie.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425. Wszyscy byli przeciw.

Sejm poprawkę przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o rzeczach znalezionych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Halinę Rozpondek oraz przeprowadził dyskusję.

Głosujemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

W poprawkach 1., 6. i 10. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 6. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430. Większość bezwzględna – 216. Za – 11, przeciw – 418, wstrzymał się 1.

Sejm poprawki przyjął.

W poprawce 2. do art. 5 ust. 4 Senat proponuje skreślić wyrazy „albo innych służb mundurowych”.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427. Większość bezwzględna – 214. Za – 9, przeciw – 416, wstrzymało się 2.

Sejm poprawkę przyjął.

W poprawkach 3. i 5. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 3. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 414. Większość bezwzględna – 208. Za – 349, przeciw – 64, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W poprawce 4. do art. 6 polegającej na dodaniu ust. 2 Senat proponuje, aby starosta niezwłocznie przekazywał Policji oddane jemu rzeczy, o których mowa w ust. 1.

Z poprawką tą łączy się 9. poprawka.

Głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4. i 9., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435. Większość bezwzględna – 218. Za – 423, przeciw – 10, wstrzymało się 2.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

Poprawki 5. i 6. już rozpatrzyliśmy.

W poprawce 7. do art. 9 ust. 2 Senat m.in. proponuje, aby nie uwzględniać w kosztach, które ma pokryć uprawniony do odbioru rzeczy, kosztów sprzedaży rzeczy.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434. Większość bezwzględna – 218. Za – 14, przeciw – 419, wstrzymał się 1.

Sejm przyjął poprawkę.

W 8. poprawce do art. 9 ust. 4 Senat proponuje, aby przechowujący rzecz ulegającą szybkiemu zepsuciu, której szacunkowa wartość przekracza 100 zł, sprzedawał ją niezwłocznie.

Komisje wnoszą o odrzucenie poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432. Większość bezwzględna – 217. Za – 414, przeciw – 16, wstrzymało się 2.

Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawki 9. i 10. już rozpatrzyliśmy.

W 11. poprawce do art. 15 ust. 3 Senat proponuje, aby w przypadku gdy szacunkowa wartość rzeczy przekracza 100 zł, starosta zamieszczał ogłoszenie o rzeczy znalezionej również w Biuletynie Informacji Publicznej.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Marszałek

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436. Większość bezwzględna – 219. Za – 14, przeciw – 422.

Sejm poprawkę przyjął.

W 12. poprawce do art. 16 ust. 1 Senat proponuje, aby starosta miał swobodny wybór miejsca przechowywania rzeczy znalezionych.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436. Większość bezwzględna – 219. Za – 10, przeciw – 426.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 13. poprawce do art. 19 ust. 3 Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 13. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422. Większość bezwzględna – 212. Za – 23, przeciw – 399.

Sejm poprawkę przyjął.

W 14. poprawce do art. 21 w ust. 4 Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 14. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za – 409, przeciw – 20.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 15. poprawce do art. 21 ust. 5 Senat proponuje zmianę odesłania.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 13, przeciw – 419, wstrzymał się 1.

Sejm przyjął poprawkę Senatu.

W 16. poprawce do art. 23 ust. 1 Senat proponuje, aby oględzin można było dokonywać również w miejscu znalezienia.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za – 11, przeciw – 415, wstrzymało się 3.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 17. do 19. Senat zgłosił do ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

W 17. poprawce do art. 2 ust. 2 Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 15, przeciw – 418, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę Senatu przyjął.

W 18. poprawce do art. 24b ust. 1 Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za – 11, przeciw – 422.

Sejm poprawkę Senatu przyjął.

W 19. poprawce do art. 24b ust. 2 Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za – 12, przeciw – 418.

Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Andrzeja Czerwińskiego oraz przeprowadził dyskusję.

Głosujemy.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie.

W poprawkach 1., 2., 7., 16., 17., 19., 23., 25., 28., 32., 33., 35., 37., od 40. do 44., 50., 58., 60., 61., 71.,

Marszałek

od 77. do 81., 83., 84., 86., 93. i 94. Senat proponuje zmiany redakcyjno-legislacyjne.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

(Poseł Anna Zalewska: Panie marszałku, zgłosiłam się.)

Do zabrania głosu zgłosiła się pani poseł Anna Zalewska, Prawo i Sprawiedliwość.

Proszę bardzo.

Poseł Anna Zalewska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ustawa o energii odnawialnej to zła ustawa, która tak naprawdę niczego nie załatwia, jest tylko bardzo spóźnioną implementacją dyrektywy. Dlatego Prawo i Sprawiedliwość głosowało w Sejmie przeciwko, pilnując tylko, żeby zadbać o mikro-, małe instalacje i o obywateli.

To jest ustawa, proszę państwa, w przypadku której wbrew decyzji Platformy Obywatelskiej, która nie chciała wysłuchania publicznego, odbyło się to wysłuchanie. Ono pokazało, ile zgłoszono poprawek do tej ustawy – grubo ponad 500. W którymś momencie już wszyscy się w tym pogubili.

Senat proponuje 99 poprawek. I to nie są poprawki senatorów. Proszę państwa, nawet legislatorzy łapali się za głowę i mówili, że to są poprawki, które nie mają nic wspólnego z twórczym, prawdziwym, poprawnym procedowaniem (*Dzwonek*) prawa.

Dlatego Prawo i Sprawiedliwość będzie się wstrzymywać. Nie chcąc być lekceważonym przez m.in. tych, którzy podrzucali owe poprawki, będzie pilnowało poprawek odpowiadających potrzebom obywateli, przeciętnego Kowalskiego. (*Oklaski*)

(Poseł Stefan Niesiołowski: A gdzie pytanie?)

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 2., 7., 16., 17., 19., 23...

(Poseł Andrzej Czerwiński: Czy można, panie marszałku?)

Proszę bardzo, pan przewodniczący.

(Głosy z sali: Panie marszałku, głosujemy.)

Sprawozdawca.

Poseł Andrzej Czerwiński:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowna Pani Premier! W tym punkcie chciałbym tylko odnieść się do wystąpienia pani poseł, ponieważ dużo było emocji w tym wystąpieniu. Chciałbym

zwrócić uwagę na fakty, o których powinniśmy wszyscy wiedzieć.

Faktem jest to, że obowiązujący system wspierania energii odnawialnej kosztuje dzisiaj obywateli ok. 4–5 mld zł w roku. Proponujemy po 2,5 roku dyskusji państwu posłom zastanowienie się nad ustawą, która zostawia do 2020 r. ok. 20 mld zł w kieszeniach wszystkich obywateli. (*Oklaski*)

(Głos z sali: Ojej!)

Zadaję pytanie: Czy warto było poświęcić czas, żeby ten, który jest normalnie bezbronny wobec skutków zapisów prawa, był chroniony tą naszą dzisiaj procedowaną ustawą? (*Oklaski*)

(Poseł Anna Zalewska: Panie marszałku, sprostowanie, pan poseł mnie nie zrozumiał.)

(Głos z sali: Nie było nazwiska.)

Marszałek:

Nie było nazwiska.

(Głos z sali: Jak nie było?)

(Głos z sali: Nie było nazwiska.)

Poseł Anna Zalewska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nad emocjami nie panuje pan przewodniczący komisji do spraw energetyki. Proszę państwa, energię odnawialną mamy na całym świecie tylko dlatego, że jest ona dofinansowywana. Państwo przez to, że przez tyle lat oszukujecie obywateli, promując tę energię odnawialną i pozwalając na to, żeby tylko i wyłącznie duże firmy na tym zarabiały, kazaliście za to płacić owe miliardy, o których mówił pan poseł, obywatelom, bo w cenie prądu 8–10% to już jest to, co obywatele płacą za energię odnawialną. Tak więc jeżeli zgodziliśmy się, przyjmując pakiet klimatyczno-energetyczny, na to, że będziemy dopłacać do energii odnawialnej, to nie dużym firmom, ale obywatelom. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 2., 7., 16., 17., 19., 23., 25., 28., 32., 33., 35., 37., od 40. do 44., 50., 58., 60., 61., 71., od 77. do 81., 83., 84., 86., 93., a także poprawki 94., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437. Większość bezwzględna – 219. Za – 3, przeciw – 243, wstrzymało się 191.

Stwierdzam, że Sejm poprawki Senatu przyjął.

Marszałek

W 3. poprawce do art. 5. ust. 2 Senat proponuje, aby dodać przepis dotyczący mikroinstalacji o łącznej mocy nie większej niż 10 kW.

Z poprawką tą łączą się poprawki 5., 6., 8., 11., 13., 51., 85. i 90.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Do zabrania głosu zgłosili się posłowie: Jacek Najder, Waldemar Pawlak, Cezary Olejniczak.

Na tym zamykam listę.

Oczywiście sprawozdawca ma zawsze prawo do zabrania głosu.

Pan poseł Jacek Najder.

Proszę bardzo.

Przygotowuje się pan poseł Waldemar Pawlak.

Poseł Jacek Najder:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Ta poprawka to nie tylko kwestia prostej poprawki senackiej, to kwestia zmiany całej filozofii. Ja z tej mównicy już nieraz mówiłem, że walczymy o prosumencką energetykę obywatelską. Mamy, szanowne panie i panowie posłowie, problem z Gazpromem? To jest m.in. jedna z recept na to, aby nie być uzależnionym od Gazpromu.

Pani premier, pani mówiła w swoim exposé, że chce być bliżej ludzi. Ja namawiam panią do tego, pani premier. To jest świetna inicjatywa. To właśnie dzięki temu energetyka będzie bliżej ludzi. Nie tam, gdzie są korporacje, tylko tam, gdzie ludzie produkują prąd i go zużywają, jest właśnie energetyka obywatelska. Mam nadzieję, że dzisiejsze głosowanie pokaże, że partie są takie nie tylko z nazwy. Ja bardzo proszę o refleksję i głosowanie za odrzuceniem poprawek Senatu (*Dzwonek*). To to jest OZE dla obywateli.

(Poseł Jacek Najder pokazuje planszę z napisem: Popieram OZE dla obywateli)

Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Dajcie szansę, by rozwinęło się OZE dla obywateli.

Mam pytanie...

Marszałek:

Dziękuję bardzo, czas minął.

Poseł Jacek Najder:

Jakie jest uzasadnienie dla podniesienia opłaty w wypadku OZE z 2,51 netto do 3,01? To są miliony złotych. Chciałbym wiedzieć, jakie są oceny skutków regulacji tego. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Waldemar Pawlak.

Przygotowuje się pan poseł Olejniczak.

Poseł Waldemar Pawlak:

Pani Premier! Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Chciałbym zadać pytanie pani premier. Dlaczego niektórzy przedstawiciele rządu wprowadzają Sejm i Senat w błąd w sprawie poprawki prosumenckiej, powtarzając argumenty cenowe i ilościowe? Jeżeli chodzi o ilość energii, to będzie ona stanowiła ok. 0,5% energii produkowanej w kraju, więc tę sprawę można pominąć, natomiast jeżeli chodzi o cenę, to Sejm, przyjmując ustawę, przyjął poprawkę wspierającą instalacje prosumenckie poprzez gwarantowanie ceny na poziomie 62 gr za kWh, to znaczy ceny takiej, jaką konsumenci końcowi płacą za energię. Tak więc ta energia będzie zużywana lokalnie, koszty przesyłu będą minimalne i koncerny może nie zarobią na tym, ale na pewno nie stracą, bo nie będą musiały rozbudowywać sieci przesyłowych. Zgodziliśmy się wszyscy na to, żeby wspierać duże projekty odnawialnej energetyki z ceną na poziomie 41 gr netto. Do tego należy doliczyć koszt (*Dzwonek*) przesyłu energii. Wychodzi ok. 1 zł. Koszty wsparcia dla energetyki prosumenckiej będą na poziomie 2%. Chcę jeszcze powiedzieć, że w Senacie rząd proponował odrzucenie tej poprawki. Senatorowie przyznali rację Sejmowi, uznali, że potrzebna jest poprawka prosumencka, jednakże dali się wprowadzić w błąd przedstawicielom rządu, którzy zaproponowali cenę na poziomie 35 gr za kWh, tzn. o 15% mniejszą niż dla wielkich koncernów. Dlatego, krótko rzecz ujmując, chcę podkreślić, że poprawka przyjęta przez Sejm jest zdecydowanie lepsza dla końcowych prosumentów i wcale nie tak kosztowna, jak twierdzą przedstawiciele rządu, a bardzo korzystna dla wielu gospodarstw domowych, które mogą lokalnie wytwarzać energię elektryczną. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Pan poseł Cezary Olejniczak.

Poseł Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pani Premier! Te poprawki, które wprowadził Senat, burzą to, co Wysoki Sejm przyjął w styczniu, a przyjął poprawkę prosumencką, prosumencką proobywatelsko. Tylko posłanki i posłowie Platformy Obywatelskiej w 100% wtedy tej poprawki nie poparli. Pań-

Posel Cezary Olejniczak

stwo się mienicie Platformą Obywatelską, a tak naprawdę wtedy wykazaliście, że jesteście antyobywatelską partią. *(Oklaski)* Wyborcy państwu tego nie zapomną, jeśli dzisiaj państwo zgłoszycie za przyjęciem tej poprawki...

Marszałek:

Panie pośle, pytanie.

Posel Cezary Olejniczak:

...którą zgłasza Senat. Apeluję do pani premier jako do pełniacej obowiązki szefowej Platformy Obywatelskiej, aby wpłynęła pani na posłanki i posłów Platformy Obywatelskiej, żeby zmienili zdanie i zagłosowali za interesem obywateli. *(Poruszenie na sali, oklaski)*

Marszałek:

To nie było pytanie, panie pośle, tylko apel. Mamy dwa wnioski formalne, po czym głos zabierze sprawozdawca komisji.

Proszę bardzo, pan poseł Andrzej Rozenek. Zamykam listę zgłaszających wnioski formalne.

Posel Andrzej Rozenek:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Chciałbym prosić o 5 minut przerwy dla klubu w związku z tym, że będziemy głosować nad nadzwyczaj ważną poprawką Senatu. Od tej poprawki, od tego, jak zgłasza Wysoka Izba, zależy przyszłość wielu gospodarstw rodzinnych w Polsce. Ba, zależy przyszłość energetyki w Polsce. Powiem więcej, od tego zależy również nasze bezpieczeństwo energetyczne. Jedyny sposób na to, żeby Polska była bezpieczna energetycznie, to energetyka prosumencka, rozproszone źródła energii, oddanie w ręce obywateli możliwości produkcji prądu. Czy można sobie wyobrazić coś bezpieczniejszego i bardziej demokratycznego niż to, że każdy obywatel będzie mógł sam wytwarzać prąd? Czy możemy sobie wyobrazić coś bardziej fantastycznego? *(Oklaski)* Dlaczego mamy Polakom tego zabraniać? Dlaczego mamy ustawić pułap cen w ten sposób...

(Głos z sali: Nikt nie zabrania 200% zysku.)

...żeby nie mogli tego robić? W czym to jest interesie?

Dziś rano redaktor Jacek Żakowski pytał, czy to prawda, że ujawniła się w Senacie frakcja ludzi popierających Gazprom. Ja też pytam z tego miejsca:

W czym interesie jest poprawka Senatu? Czy w interesie obywateli...

(Posel Rafał Grupiński: Trochę uczciwości intelektualnej.)

...czy w interesie dużych koncernów energetycznych, i to niekoniecznie polskich?

To jest nadzwyczaj ważne głosowanie. Dlatego proszę o 5 minut przerwy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Zgodnie z obyczajem przyznam klubowi prawo do przerwy, ale skończmy przedstawiać wnioski formalne.

Proszę bardzo, pan poseł Tomasz Piotr Nowak.

Posel Tomasz Piotr Nowak:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Przyłączam się do wniosku o 5 minut przerwy.

(Głos z sali: Po co?)

Po to, ażebyśmy wszyscy zastanowili się nad pewnymi liczbami. Oto każdy z nas, jak tu jesteśmy, w opłacie, którą proponujemy w ustawie pomagającej prosumetom, będzie dopłacać 3 zł. Jeśli zastosujemy te propozycje, które zgłosiło pewne środowisko polityczne, to wówczas będziemy płacić nie 3 zł, ale każdy z nas zapłaci ok. 6 zł.

(Głos z sali: Dopłacamy do węgla.)

Druga konkretna liczba. Oto pomoc publiczna, która w Unii Europejskiej jest dozwolona na poziomie 4,5%, w poprawce zaproponowanej przez owo środowisko polityczne będzie wynosiła 9%...

(Posel Anna Zalewska: W Platformie wszystko z procentami.)

...co jest niezgodne z prawem Unii Europejskiej, która stoi w tym momencie na straży tego, abyśmy nie przeplacali.

I fundamentalna sprawa. Szanowni Państwo! Panie Posłanki! Panowie Posłowie! Padają z tej mównicy niegodne słowa, jak te, że się tu załatwia interesy Gazpromu.

(Posel Andrzej Rozenek: A czyje?)

To jest niegodne. Widzimy ogłoszenia prasowe, które idą w tym samym kierunku – że tu się załatwia jakieś sprawy, kwestionując, że ustawa OZE jest ustawą prosumencką, bowiem w art. 41 ust. 8 już na samym początku procedowania tej ustawy wprowadziliśmy pomoc publiczną, która najpierw została zwiększona w Sejmie z 80 do 100%, a następnie *(Dzwonek)* w Senacie – do 210%. Pomoc publiczna jest, tylko ma być w miarę nieprzewymiarowana, dla każdego obywatela. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Dwa kluby proszą o przerwę, więc ją zarządzymy, ale ponieważ przerwa ma być czasem na refleksję, jak

Marszałek

stwierdził pan poseł, dotyczącą sposobu głosowania, to myślę, że logiczne by było, aby głos zabrał poseł sprawozdawca.

Bardzo proszę.

Poseł Andrzej Czerwiński:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowna Pani Premier! W wystąpieniu pana premiera Pawlaka zawarte było sedno problemu, o którym mówimy. Mówimy o 0,5% tego, co dzieje się na rynku energii. Wszystko, co jest główną treścią ustawy, nie budzi emocji. Informacje pana premiera były trochę niecisłe, jeśli chodzi o liczby, które nam tu przedstawił.

Dlaczego pan, panie przewodniczący, o to pyta? Moim zdaniem dlatego, że nie ma pan pełnej wiedzy. Pytanie dotyczy tego, komu ta ustawa ma pomóc. Widzimy wycinki prasowe, jest czarny tusz na tym plakacie, napis: obywatelom. Dlaczego? Ponieważ ten zapis może pomóc, nie mówię, że pomoże, 200 tys. ludzi...

(Poseł Andrzej Rozenek: Koncernom.)

...a na tę pomoc ma się złożyć 16 mln obywateli.

W trakcie dyskusji w komisji padła taka uwaga: o czym mówimy, przecież obywatel, ten Kowalski, zapłaci najwyżej 30 zł więcej. To, że te 30 zł więcej skierowane będzie do wąskiej grupy interesów, tworzy 400 mln zł.

Pytanie podstawowe brzmi: Jaka jest rola państwa siedzących na tej sali, w tym Sejmie? Czy państwo polskie, czy parlament, czy pani premier mają bronić 16 mln Bogu ducha winnych ludzi, którzy są pod presją naszych decyzji? Czy mamy tworzyć warunki, dzięki którym te 200 tys. ludzi będzie robiło interes, dlatego że wszyscy się na to złożą? *(Oklaski)* Pokazywałem instrukcję, która krąży w Internecie, jak nieuczciwie wykorzystać te zapisy, jak z jednego gniazodka przerzucić tę samą energię do drugiego gniazodka, i otrzymać prawie 30-procentowy zysk w stosunku do ceny rynkowej.

Każdy z państwa i myślę, że też każdy z szefów klubów, dzisiaj, teraz, w tym momencie powinien zadać sobie pytanie i uczciwie na nie za te 5 minut odpowiedzieć. Czy naszą rolą jest chronić grupę, za którą stoi biznes, która umie to robić, zna się na tym, wykorzystać zapisy prawa z myślą o tej grupie, czy naszym interesem jest bronić tych 16 mln osób, które w tym momencie nie mają nic do powiedzenia, bo nie mają możliwości? *(Burzliwe oklaski)*

Marszałek:

Ogłaszam 5 minut przerwy.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 10 min 28 do godz. 10 min 35)

Marszałek:

Wznawiam obrady.

Kontynuujemy rozpatrywanie punktu 20. porządku dziennego.

Przed przerwą rozpoczęliśmy procedowanie nad poprawką 3. oraz blokiem poprawek z nią związanych.

Był pan wymieniony.

Pan poseł Waldemar Pawlak w trybie sprostowania.

Proszę bardzo.

Poseł Waldemar Pawlak:

Pani Premier! Panie Marszałku! W trybie sprostowania. Pan poseł Czerwiński rozminął się z faktami, mówiąc o tych konsekwencjach. Zgadza się co do tego, że jest to nieduża ilość energii, natomiast dramatycznie wyolbrzymia konsekwencje dla obywateli, konsumentów. Słyszemy ostatnio, że spadają ceny energii. Ceny benzyny spadły o 20%, płacimy 1 zł mniej za litr benzyny. Ceny węgla spadają, jest dramat w górnictwie, a usłyszeliśmy ostatnio, że ceny energii elektrycznej nie wzrosną, patrząc z punktu widzenia konsumenta, nie spadną. Koncerny energetyczne nie widzą tutaj żadnej przestrzeni, jeżeli chodzi o zmniejszenie cen dla konsumentów końcowych.

Jeśli mówimy o wsparciu energii odnawialnej, to wszyscy się zgadzamy, i chcę to podkreślić, że jest to wsparcie dla dużych koncernów, dla dużych instalacji. Jeżeli chodzi o opłatę dotyczącą OZE, jest też zgoda na to, żeby było wsparcie dla przemysłu energochłonnego. W tej opłacie zawarte jest także wsparcie dla przemysłu energochłonnego, natomiast nie ma decyzji dotyczącej wspierania mikroinstalacji powyżej tego, co oferujemy dużym koncernom. To jest wybór, proszę państwa, polityczny. Chodzi o to, czy stworzymy warunki do tego, żeby instalacje prosumenckie powodowały ograniczenie wzrostu cen na korzyść wielkich koncernów, czy też będzie taka sytuacja, że monopol cały czas będzie dyktował ceny na rynku bez żadnych ograniczeń, a państwo będzie stało na straży wielkich inwestycji, nie pozwalając obywatelom rozwijać swojej aktywności gospodarczej. Dziękuję.

Marszałek:

Ważna kwestia merytoryczna.

Bardzo proszę sprawozdawcę komisji.

Poseł Andrzej Czerwiński:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowna Pani Premier! Skorzystam z trybu sprostowania, ponieważ pan premier wymienił moje nazwisko i rozmiękczył tezy, które przedstawiłem. Pierwsza

Posel Andrzej Czerwiński

rzecz, o której powiedziałem, której się trzymam – i apeluję do każdego z państwa parlamentarzystów o to, żeby to rozważył – dotyczy tego, że dla mnie osobiście nie ma znaczenia, czy moją decyzją, wykorzystując moje miejsce w tym parlamencie, obciążam kogoś kwotą 30 zł czy kilku milionów złotych.

(*Głos z sali: Nie kłam, nie kłam.*)

Dla mnie nie ma różnicy, czy biorę 30 zł, czy biorę milion złotych.

(*Głos z sali: Wspieracie dużych producentów.*)

I druga rzecz, której wyjaśnienie jest konieczne. Wiadomo, że tzw. zielona energia jest droższa i wymaga wsparcia, ale nie jest prawdą, że bezkrytycznie wspieramy wielkich, ponieważ ta ustawa wprowadza system aukcji.

(*Głos z sali: Nie kłam.*)

Ten, kto będzie chciał wystąpić o dofinansowanie, musi udowodnić, że jego projekt jest najtańszy, że najmniej obciąża obywatela. Taki jest system dotyczący dużej energetyki, o której tu się w ogóle nie mówi, tylko się insynuuje, że ktoś chce im stworzyć ciepłarniane warunki. O tym się nie mówi. To jest najlepszy bicz, bo rynkowy, a tutaj...

(*Głos z sali: Jest poprawka.*)

Poprawką posłów chcemy na 15 lat zagwarantować stałą cenę powyżej kosztu wytworzenia. Proszę, mam wypisany art. 43 pkt 5 i 7 rozporządzenia Komisji Unii Europejskiej nr 651/2014 z 17 czerwca ubiegłego roku, które to wprost zabraniają takiej pomocy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

W jakim trybie?

(*Posel Anna Zalewska: W trybie formalnym.*)

(*Głos z sali: Debata już była.*)

(*Głos z sali: Nie.*)

Posel Anna Zalewska:

Panie Marszałku! W trybie formalnym. Proszę o przerwę i zwołanie Konwentu Seniorów, żeby rzeczywiście uspokoić sytuację na sali. Jestem zdziwiona tymi emocjonalnymi wystąpieniami pana przewodniczącego Czerwińskiego, dlatego że rozmawiamy, proszę państwa, o 1% rynku. Dlaczego nie martwi się pan o pozostałe 99%? To po pierwsze. Po drugie, kiedy zgłaszana była poprawka na posiedzeniu komisji, tych emocji nie było. Ministerstwo Gospodarki nie protestowało. Pan przewodniczący nie protestował, nie operował takimi liczbami. Co się stało między przegłosowaniem w Sejmie a głosowaniem w Senacie? Jakże firmy energetyczne były u pana przewodniczącego? Dziękuję. (*Poruszenie na sali*)

(*Posel Rafał Grupański: Bez insynuacji.*)

Marszałek:

To nie był wniosek formalny, lecz insynuacja. Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 3., 5., 6., 8., 11., 13., 51., 85. i 90., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 227, przeciw – 200, wstrzymało się 9.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawki Senatu bezwzględną większością głosów. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo.*)

W 4. poprawce do art. 5 Senat proponuje, aby dodać ustęp określający datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Do głosu zgłosili się posłowie Jacek Najder i Anna Zalewska.

Na tym zamykam listę.

Pan poseł Jacek Najder.

Proszę bardzo.

Posel Jacek Najder:

Dziękuję, panie marszałku.

W kwestii formalnej – zadam pytanie, skąd bierze się akurat ta data.

W kwestii już mniej formalnej – dziękuję paniom posłankom i panom posłom za to, że Wysoka Izba pokazała, że tutaj są też ludzie, którzy reprezentują obywateli. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pani poseł Zalewska, Prawo i Sprawiedliwość.

Jeśli chodzi o zdziwienie, to można zrezygnować.

Posel Anna Zalewska:

Dziękuję, panie marszałku, za przypomnienie. Pan dzisiaj tak błyskawicznie prowadzi obrady, że rzeczywiście nie można nadażyć. (*Poruszenie na sali*)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja również chcę wyrazić zadowolenie, dlatego że Prawo i Sprawiedliwość, zdaje się, jako jedyne ma kompletny program, w tym programie mówi o obywatelach, o energii odnawialnej dla małych i dla obywateli. Dzisiaj właśnie byliśmy konsekwentni. I konsekwentnie będziemy walczyć o to, żeby zabierać dużym, między innymi dużym firmom wiatrowym. Dlatego czekaliśmy na to głosowanie, żeby ogłosić czy wnieść o moratorium na budowanie farm wiatrowych, z wyłączeniem małych i mikroinstalacji. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Posel Rafał Grupański: Biedni lokatorzy czynszówek będą płacić.*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł, ale kampania wyborcza do parlamentu jeszcze się nie zaczęła.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za – 4, przeciw – 246, wstrzymało się 187.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 5. do 8. już rozpatrzyliśmy.

W 9. poprawce do art. 25 pkt 4 lit. d Senat proponuje zmianę dotyczącą dokumentacji prowadzonej przez wytwórcę biogazu rolniczego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Za – 2, przeciw – 240, wstrzymało się 184.

Sejm poprawkę przyjął.

W 10. poprawce do art. 39 Senat proponuje, aby dodać ustępy dotyczące m.in. oświadczeń w sprawie wysokości otrzymanego wsparcia.

Z tą poprawką łączą się poprawki 48. i 49.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 10., 48. i 49., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Za – 2, przeciw – 240, wstrzymało się 186.

Stwierdzam, że Sejm poprawki przyjął.

Poprawkę 11. już rozpatrzyliśmy.

W 12. poprawce do art. 40 ust. 4 Senat proponuje, aby decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegały natychmiastowemu wykonaniu.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za – 1, przeciw – 244, wstrzymało się 191.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 13. już rozpatrzyliśmy.

W poprawkach 14. i 15. Senat proponuje zmiany redakcyjne.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 14. i 15., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za – 242, przeciw – 13, wstrzymało się 178.

Sejm poprawki odrzucił.

Poprawki 16. i 17. rozpatrzyliśmy.

W poprawce 18. do art. 44 ust. 4 Senat proponuje, aby wskazać skutek niedołączenia wymaganych dokumentów do wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia dokumentów.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Przeciw – 242, wstrzymało się 189, nikt nie był za.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 19. już rozpatrzyliśmy.

W 20. poprawce do art. 44 Senat proponuje, aby skreślić ust. 10.

Z poprawką tą łączy się poprawka 89.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 20. i 89., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za – 4, przeciw – 256, wstrzymało się 178.

Sejm poprawki przyjął.

W 21. poprawce do art. 45 ust. 2 pkt 1 oraz art. 75 ust. 4 pkt 1 Senat proponuje zmiany dotyczące wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia.

Z tą poprawką łączy się poprawka 29.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 21. i 29., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 245, wstrzymało się 191.

Sejm poprawki przyjął.

W 22. poprawce do art. 45 ust. 2 pkt 6 Senat proponuje, aby dodać odesłanie.

Łączą się z nią poprawki 26. i 53.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 22., 26. i 53., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 244, wstrzymało się 191.

Sejm poprawki Senatu przyjął.

Poprawkę 23. już rozpatrzyliśmy.

W 24. poprawce do art. 45 ust. 4 oraz art. 49 ust. 3 Senat proponuje, aby wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia składany był za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 24. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432. Za – 245, przeciw – 9, wstrzymało się 178.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu odrzucił.

Poprawki 25. i 26. już rozpatrzyliśmy.

W 27. poprawce do art. 47 ust. 2 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 27. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423. Za – 2, przeciw – 237, wstrzymało się 184.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki 28. i 29. już rozpatrzyliśmy.

W 30. poprawce do art. 50 ust. 2 Senat proponuje, aby wskazać, że termin, o którym mowa w przepisie, liczony jest od dnia przekazania kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 30. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436. Nikt nie był za, przeciw – 243, wstrzymało się 193.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 31. poprawce Senat proponuje, aby skreślić zdanie pierwsze w art. 51 ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 31. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435. Za – 1, przeciw – 242, wstrzymało się 192.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 32. i 33. już rozpatrzyliśmy.

W 34. poprawce do art. 65 ust. 2 Senat proponuje zmianę odesłania.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 34. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426. Nikt nie był za, przeciw – 240, wstrzymało się 186.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 35. już rozpatrzyliśmy.

W 36. poprawce Senat proponuje, aby skreślić ust. 8 w art. 73.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Do pytania zgłosił się pan poseł Jacek Najder, SLD. (*Poruszenie na sali, oklaski*)

Proszę bardzo.

(*Poseł Rafał Grupański: Chiński lobbysta.*)

(*Głos z sali: SLD?*)

Twój Ruch, przepraszam.

Poseł Jacek Najder:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Premier!
W 36. poprawce...

Marszałek:

W którym klubie pan jest, panie pośle? Do którego klubu parlamentarnego pan należy? (*Wesołość na sali*)
(*Głos z sali: Twój Ruch.*)

Poseł Jacek Najder:

Panie marszałku, jestem posłem Klubu Poselskiego
Twój Ruch.

Marszałek:

Twój Ruch. Wobec tego przepraszam.

Poseł Jacek Najder:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo!
W 36. poprawce Senat proponuje zmienić zasady, na jakich biogazownie miałyby przystępować do aukcji

Posel Jacek Najder

i startować w nowym systemie. Według Senatu miałyby być specjalna dodatkowa aukcja. Według wcześniejszych uregulowań, które zostały zapisane w dokumencie, który wyszedł z tej Izby, te biogazownie miałyby startować też w systemie dla mniejszych aukcji. Dlaczego? Dlatego że nie ma biogazowni – może poza nielicznymi – które de facto byłyby poniżej 1 MW. Takie nieracjonalne ustawienie ich zupełnie wykasuje je z rynku. Przecież kiedyś te biogazownie uzyskały środki, ludzie pobudowali to, a dziś są na skraju bankructwa.

Mam co do tego poważne obawy i to jest moje pytanie: Czy ministerstwo ma wyliczenia, ile w zakresie tej nowej aukcji zmieści się tych biogazowni (*Dzwonek*), a także o ile to rozwiązanie jest tańsze od poprzedniego? Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pytanie jest jasne. Czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos?

(*Głos z sali*: Nie.)

Nie. Mam nadzieję, że odpowie na piśmie.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 36. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434. Większość bezwzględna – 218. Za – 216, przeciw – 202, wstrzymało się 16. (*Oklaski*)

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 37. już rozpatrzyliśmy.

W 38. poprawce do art. 77 ust. 2 pkt 2 Senat proponuje skreślenie opisu obliczenia kwoty wskazanej w tym przepisie.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 38. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 419. Za – 1, przeciw – 239, wstrzymało się 179.

Sejm poprawkę przyjął.

W 39. poprawce do art. 77 ust. 3 Senat proponuje zmianę we wprowadzeniu do wyliczenia.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 39. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435. Za – 4, przeciw – 241, wstrzymało się 190.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 40. do 44. już rozpatrzyliśmy.

W poprawce 45. do art. 81 ust. 4 pkt 2 Senat proponuje zmianę przepisu dotyczącego zasad zwrotu kaucji, o której mowa w art. 78 ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 45. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 409. Za – 2, przeciw – 233, wstrzymało się 174.

Sejm poprawkę przyjął.

W 46. poprawce do art. 82 ust. 1 Senat proponuje zmianę we wprowadzeniu do wyliczenia.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 46. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 412. Nikt nie był za, przeciw – 241, wstrzymało się 171.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 47. poprawce do art. 83 ust. 2 Senat proponuje zmianę dotyczącą sposobu rozliczenia obowiązku wytworzenia energii elektrycznej przez wytwórcę, który wygrał aukcję.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 47. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 240, wstrzymało się 180.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 48. do 51. już rozpatrzyliśmy.

W 52. poprawce do art. 93 ust. 2 pkt 1 Senat proponuje zmianę dotyczącą obowiązków wytwórcy energii elektrycznej w zakresie prowadzonej dokumentacji.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 52. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 239, wstrzymało się 190.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 53. rozpatrzyliśmy.

W 54. poprawce do art. 93 ust. 6 Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Marszałek

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 54. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 243, wstrzymało się 190.

Sejm poprawkę przyjął.

W 55. poprawce do art. 95 ust. 4 Senat proponuje, aby skreślić odesłanie.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 55. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. Za – 1 poseł, przeciw – 236, wstrzymało się 185.

Sejm poprawkę przyjął.

W 56. poprawce do art. 97 ust. 1–3 Senat proponuje, aby skreślić odesłanie.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 56. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Za – 233, przeciw – 8, wstrzymało się 189.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 57. poprawce do art. 106 Senat proponuje zmianę siedziby Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Do zadania pytania zgłosił się pan poseł Zbyszek Zaborowski, SLD.

Przygotowuje się pan poseł Jacek Najder, Twój Ruch.

Listę na tym zamykam.

Poseł Zbyszek Zaborowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Izby na tę poprawkę, bo jest to jedna z nielicznych właściwych i słusznych poprawek Wysokiego Senatu. Warto, aby Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej miał siedzibę w Bytomiu. Jak państwo posłowie wiedzą, jest to miasto ciężko doświadczone restrukturyzacją najpierw hutnictwa, a teraz górnictwa. Warto umieścić tam tę agencję.

W ogóle, pani premier, warto się zastanowić nad głębszą decentralizacją państwowych urzędów i agencji. Zaczęliśmy od Gdańska, dzisiejsze głosowanie dotyczy Bytomia. Proszę o poparcie. Może w ogóle pójdźmy dalej: zdecentralizujemy nasz kraj. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pan poseł Jacek Najder.

Poseł Jacek Najder:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! W tej poprawce jednym ruchem Senat proponuje przenieść agencję z Warszawy do Bytomia. Solidaryzuję się z tą poprawką, z tym że chciałbym prosić, aby tę agencję przenieść do Piły, Wągrowca albo Obornik, bo taka koncepcja też jest słuszna.

Tak na poważnie chciałbym jednak powiedzieć, iż mam poważną obawę, że ministerstwo, harując po Senacie, nie przeliczyło kosztów przeniesienia tej siedziby. Funkcjonowanie kadr będzie de facto kosztowało tyle samo, utrzymanie budynków – tyle samo, ale będzie chodziło o przejazdy, będą problemy z komunikacją, logistyczne.

(*Poseł Tomasz Piotr Nowak: Poprzednio nie dbałeś o koszty.*)

(*Poseł Rafał Grupiński: Ile chińscy producenci wam zapłacili?*)

Mam pytanie: Czy ministerstwo dysponuje wyliczeniami dotyczącymi tego, ile wyniesie tu różnica w skali roku i w skali projektu? Dziękuję.

Marszałek:

Czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos?

Nie widzę, nie słyszę.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 57. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za – 16, przeciw – 286, wstrzymało się 135.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawkę 58. już rozpatrzyliśmy.

W 59. poprawce do art. 130 ust. 5 Senat proponuje we wprowadzeniu do wyliczenia dodać odesłanie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 59. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 242, wstrzymało się 192.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki 60. i 61. już rozpatrzyliśmy.

W 62. poprawce do art. 131 ust. 4 Senat proponuje, aby zmienić termin przekazywania właściwemu

Marszałek

ministrowi przez prezesa URE informacji wskazanych w ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 62. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za – 14, przeciw – 242, wstrzymało się 178.

Sejm poprawkę przyjął.

W 63. poprawce do art. 138 ust. 1 Senat proponuje, aby dodać punkt dotyczący wniosku o wydanie certyfikatu.

Z poprawką tą łączy się poprawka 67.

Głosować nad nimi będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 63. i 67, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 241, wstrzymało się 191.

Sejm poprawkę przyjął.

W 64. poprawce do art. 141 ust. 1 pkt 4 Senat proponuje zmiany dotyczące przesłanek cofnięcia certyfikatu.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 64. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 416 posłów. Nikt nie był za, przeciw – 236, wstrzymało się 180.

Sejm poprawkę przyjął.

W 65. poprawce Senat proponuje, aby dodać artykuł dotyczący przedłużania ważności certyfikatu dla instalatorów instalacji odnawialnych źródeł energii.

Z poprawką tą łączą się poprawki 66., 68. i 69.

Głosować nad nimi będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 65., 66., 68. i 69., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Za – 1, przeciw – 241, wstrzymało się 193.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki od 67. do 69. już rozpatrzyliśmy.

W 70. poprawce do art. 150 Senat proponuje zmiany redakcyjne.

Komisja wnosi o przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 70. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Za – 1, przeciw – 235, wstrzymało się 192.

Sejm poprawkę przyjął.

71. poprawkę Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 72. poprawce do art. 161 ust. 3 Senat proponuje zmiany dotyczące transferu statystycznego.

Komisja wnosi o przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 72. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 415 posłów. Nikt nie był za, przeciw było 236 posłów, wstrzymało się 179.

Sejm poprawkę przyjął.

W 73. poprawce do art. 166 pkt 15 Senat proponuje zmiany w przepisie karnym.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 73. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za – 236, przeciw – 18, wstrzymało się 179.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 74. poprawce do art. 170 Senat proponuje, aby wskazać przesłanki nałożenia kary.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 74. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Nikt nie był za, przeciw było 241 posłów, wstrzymało się 186.

Sejm poprawkę przyjął.

W 75. poprawce do art. 172 ust. 2 Senat proponuje zmiany dotyczące okoliczności, w których wskazane organy mogą odstąpić od wymierzenia kary.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 75. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za – 248, przeciw – 7, wstrzymało się 178.

Sejm poprawkę odrzucił.

Marszałek

Poprawki od 76. do 84. Senat zgłosił do art. 177 ustawy zawierającego zmiany do ustawy Prawo energetyczne.

W 76. poprawce Senat proponuje m.in., aby nie skreślać art. 9e.

Z poprawką tą łączy się poprawka 82.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 76. i 82., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Nikt nie był za, przeciw było 242 posłów, wstrzymało się 194.

Sejm poprawki 76. i 82. przyjął.

Poprawki od 77. do 86. już rozpatrzyliśmy.

W 87. poprawce Senat proponuje, aby dodać przepisy przejściowe.

Z poprawką tą łączą się poprawki 88. i od 97. do 99.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 87., 88. i od 97. do 99., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Nikt nie był za, przeciw było 243 posłów, wstrzymało się 189.

Sejm poprawki Senatu przyjął.

Poprawki 89. i 90. już rozpatrzyliśmy.

W 91. poprawce do art. 191 Senat proponuje zmianę terminu ogłoszenia po raz pierwszy średnich cen sprzedaży energii, o których mowa w przepisie.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 91. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za – 0, przeciw – 240, wstrzymało się 192.

Sejm poprawkę Senatu przyjął.

W 92. poprawce do art. 192 Senat proponuje zmianę przepisu przejściowego.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 92. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Nikt nie był za, przeciw było 238 posłów, wstrzymało się 193.

Sejm poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki 93. i 94. już rozpatrzyliśmy.

W 95. poprawce do art. 202 Senat proponuje, aby dodać punkt dotyczący utrzymania w mocy wymienionych w nim przepisów wykonawczych.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 95. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Nikt nie był za, przeciw było 239 posłów, wstrzymało się 193.

Sejm poprawkę przyjął.

W 96. poprawce do art. 205 Senat proponuje, aby dodać ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 96. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Nikt nie był za, przeciw było 240 posłów, wstrzymało się 190.

Sejm poprawkę przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Artura Dunina oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawki.

W związku z tym Sejm ponownie skierował projekt ustawy do komisji w celu ich rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało doręczone w druku nr 3164-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Artura Dunina.

Poseł Sprawozdawca Artur Dunin:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Premier! Podczas trzeciego czytania rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt zgłoszone zostały trzy poprawki. Nad poprawkami 1. i 2. będziemy głosować łącznie. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi rekomenduje przyjęcie tychże poprawek. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Tomasz Kulesza: Brawo!*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Przechodzimy do głosowania.

Marszałek

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu, druk nr 3164.

Komisja przedstawia wniosek mniejszości oraz poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Wniosek mniejszości oraz wszystkie poprawki zgłoszono do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

W poprawkach 1. i 2. wnioskodawcy proponują, aby posiadacz zwierząt mógł zgłaszać miejsca, w których przebywają zwierzęta z gatunków wrażliwych na daną chorobę zakaźną, każdemu powiatowemu lekarzowi weterynarii.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1. i 2., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Za – 286, przeciw – 4, wstrzymało się 134.

Stwierdzam, że Sejm poprawki przyjął.

We wniosku mniejszości do art. 57e ust. 3 wnioskodawcy proponują, aby realizacja programu bioasekuracji była finansowana z budżetu państwa.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Za – 208, przeciw – 213, wstrzymało się 8.

Stwierdzam, że Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W poprawce 3. wnioskodawcy proponują zmianę o charakterze legislacyjnym.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Za – 425, przeciw – 2, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Do zadania pytania zgłosił się pan poseł Cezary Olejniczak, SLD.

Proszę bardzo.

Posel Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pani Premier! W ostatnich dniach protestują rolnicy, ostat-

nio na ulicach Warszawy, wczoraj przed Sejmem i przed Kancelarią Prezesa Rady Ministrów.

W dniu wczorajszym z rolnikami spotkał się pan Kazimierz Plocke, sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Moje pierwsze pytanie jest techniczne. Czy została zmieniona umowa koalicyjna i resort rolnictwa przejęła Platforma Obywatelska, skoro wczoraj minister Sawicki nie mógł się spotkać?

(*Głos z sali:* To było wrogie przejęcie.)

Drugie pytanie. Wczoraj pan minister powiedział, że pewne postulaty zostały spełnione. Stąd moje pytanie do pana ministra Kazimierza Plocke odnośnie do zwiększenia limitu odstrzałów dzików, wczoraj były komunikaty na ten temat. Panie ministrze, czy zostało to skonsultowane z Ministerstwem Środowiska, bo do tej pory były ogromne opory, w ciągu minionych dwóch lat, i populacja dzików w Polsce (*Dzwonek*) m.in. w wyniku małego limitu odstrzału zwiększyła się kilkakrotnie. Dziękuję.

Marszałek:

Nie widzę chęci odpowiedzi, więc rozumiem, że odpowiedź zostanie udzielona w innym trybie.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za – 428, nikt nie był przeciw, wstrzymało się 5.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Zmiana w składzie sekretarzy Sejmu (druk nr 3142).

Prezydium Sejmu na podstawie art. 6 ust. 2 regulaminu Sejmu przedłożyło wniosek w sprawie zmiany w składzie sekretarzy Sejmu.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionej propozycji?

Nikt się nie zgłasza.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w sprawie zmiany w składzie sekretarzy Sejmu, w brzmieniu proponowanym w druku nr 3142, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Za – 425, przeciw – 3, nikt się nie wstrzymał.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie zmiany w składzie sekretarzy Sejmu.

Marszałek

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 24. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3181).

Prezydium Sejmu, na podstawie art. 20 ust. 1 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Czy ktoś pragnie zabrać głos w tej sprawie?

Nikt się nie zgłasza.

Wobec tego głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych, w brzmieniu proponowanym w druku nr 3181, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. Za – 416, przeciw – 1, wstrzymało się 3.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Dziękuję bardzo.

5 minut przerwy.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 11 min 15 do godz. 11 min 22)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktów 25., 26. i 27. porządku dziennego:

25. Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r. (druk nr 1049) **wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki** (druk nr 1607).

26. Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 r. (druk nr 1999) **wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki** (druk nr 3116).

27. Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2013 r. (druk nr 2939) **wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki** (druk nr 3117).

Proszę o zabranie głosu prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pana Adama Jassera.

**Prezes Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Adam Jasser:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić dzisiaj państwu przygotowane przez UOKiK na podstawie sprawozdań podmiotów udzielających pomocy publicznej w Polsce trzy raporty o udzielonej pomocy w latach 2011, 2012 i 2013. W dzisiejszym wystąpieniu będę przedstawiał przede

wszystkim dane z raportu za rok 2013, które zawierają uaktualnione informacje także za lata 2011 i 2012, stąd łączne przedstawienie tych trzech raportów.

Proszę państwa, na wstępie wystąpienia chciałbym króciutko tylko wspomnieć o tym, że cała pomoc państwa, jeśli chodzi o pomoc przedsiębiorcom, składa się z pomocy publicznej i pomocy de minimis, która też jest formą pomocy publicznej, ale jest raportowana oddzielnie. Pomoc de minimis to, upraszczając, pożyczka, pomoc w małej kwocie, nieprzekraczającej co do zasady 200 tys. euro w ciągu trzech lat na poszczególnego przedsiębiorcę.

W roku 2013 mieliśmy ok. 700 podmiotów, które udzielały pomocy publicznej. Udzielono tej pomocy 70 tys. przedsiębiorców. W przypadku pomocy de minimis 4 tys. podmiotów udzieliło pomocy 244 tys. przedsiębiorców, przede wszystkim drobnych. Łączna wartość pomocy publicznej, której udzielono, to 20,6 mld zł, co porównać można z rokiem 2012, w którym ta pomoc wyniosła prawie 22 mld zł. Pomocy de minimis udzielono na poziomie 6,1 mld zł, co stanowi ponad 20% całkowitej wartości pomocy, natomiast w 2012 r. pomocy de minimis udzielono na poziomie 4,3 mld zł, co stanowi 15% całkowitej wielkości pomocy.

Proszę państwa, od 2011 r. wielkość udzielonej pomocy publicznej utrzymuje się na podobnym poziomie i jest to ok. 21 mld zł, natomiast jeśli chodzi o ogólny udział pomocy publicznej w relacji do PKB, to kontynuowana jest tendencja zniżkowa, która trwa od 2010 r. W 2010 r. wartość pomocy publicznej w relacji do PKB wynosiła 1,7%, w tej chwili jest to już tylko 1,3%.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Chciałbym podkreślić, że od 2011 r. obserwujemy stały wzrost udziału w ogólnej wartości pomocy publicznej pomocy prorozwojowej, czyli takiej, która realizuje cele rozwojowe rekompensujące ewentualny negatywny wpływ na konkurencję. Chodzi tu przede wszystkim o regionalną pomoc inwestycyjną oraz pomoc na badania i rozwój. Pomoc prorozwojowa w 2013 r. stanowi już łącznie 60% ogólnej wartości pomocy publicznej, w 2012 r. – 53%. Chciałbym też zwrócić uwagę Wysokiej Izby na fakt, że rośnie wartość pomocy de minimis, czyli tej kierowanej przede wszystkim do najmniejszych przedsiębiorców. Wynosiła ona 3,4 mld zł w 2011 r., w tej chwili jest to 6,1 mld zł. Jest to pomoc, tak jak już wspomniałem, dedykowana przede wszystkim przedsiębiorcom najmniejszym, małym i średnim. 15% tej pomocy w 2013 r. zostało udzielone w ramach projektu Banku Gospodarstwa Krajowego „Gwarancja de minimis” dla małych i średnich przedsiębiorstw. Projekt ten umożliwia dostęp do kapitału małym i średnim przedsiębiorcom, co zwłaszcza w okresie światowego kryzysu gospodarczego było bardzo istotne, bo pozwalało podtrzymać funkcjonowanie tych przedsiębiorstw, ogólny wzrost gospodarczy, a także utrzymać miejsca pracy. W rezultacie wzrostu pomocy de minimis mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa w 2013 r. otrzymały 70% całej pomocy publicznej, jaka została udzielona poza sektorem transportu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Adam Jasser

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ze względu na metodologię przyjętą w tym raporcie szczegółowe analizy udzielonej pomocy publicznej są przeprowadzane z wyłączeniem transportu, który jest analizowany oddzielnie. Dlatego dalsze wartości, jakie będę podawał, nie będą obejmować transportu, a na koniec przytoczę dane dotyczące transportu. Czyli w ramach pomocy publicznej poza sektorem transportu w 2013 r. udzielono wsparcia w wysokości 16,6 mld zł, w 2012 r. było to 18 mld zł. Najczęściej stosowaną formą pomocy, podobnie jak w latach poprzednich, były ulgi podatkowe i dotacje. Największej pomocy, podobnie jak w roku poprzednim, udzielił prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – 3,2 mld zł. Najwięcej udzielono pomocy regionalnej – 9 mld zł, głównie z przeznaczeniem na wspieranie nowych inwestycji, największej pomocy o tym przeznaczeniu udzielili prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, marszałkowie województw i organy skarbowe.

Jeśli chodzi o sektory, które otrzymały największą pomoc w 2013 r., poza pomocą sektorową, czyli zgodną ze szczególnymi regułami obowiązującymi w danym sektorze, to najwięcej środków zostało skierowanych na wytwarzanie energii elektrycznej i zaopatrywanie w nią. Inne pozycje: to działalność detektywistyczna i ochroniarska, produkcja wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych, produkcja metalowych wyrobów gotowych oraz nadawanie programów ogólnodostępnych i abonamentowych. Największymi beneficjentami były: Spółka Restrukturyzacji Kopalń, PGE Górnictwo i Energetyka, Telewizja Polska i Polskie LNG SA.

Jeśli chodzi o transport, proszę państwa, to w 2013 r. udzielono 4 mld zł pomocy, ponad 300 mln więcej niż w roku poprzednim. 55% tej kwoty przyznano spółkom kolejowym, a 20% głównie przewoźnikom autobusowym. Cała pomoc publiczna w sektorze transportu lądowego, w tym kolejowego, została udzielona w formie rekompensaty za realizację usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Znaczną pomoc otrzymały również porty lotnicze, tj. 600 mln zł, 4/5 w ramach programu pomocowego na inwestycje infrastrukturalne w portach lotniczych w obrębie Programu Operacyjnego „Infrastruktura i środowisko”.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! To wszystko. Gdyby były jakieś pytania, oczywiście jesteśmy gotowi do udzielenia odpowiedzi. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Dziękuję panu prezesowi.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Krzysztofa Gadowskiego w celu przedstawienia stanowiska komisji w sprawie raportu zawartego w druku nr 1049.

Posel Krzysztof Gadowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Komisji Gospodarki mam przyjemność przedstawić sprawozdanie komisji wobec przyjętego przez Radę Ministrów dokumentu pod nazwą: raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r., druki nr 1049 i 1607.

Zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej organem, który monitoruje pomoc publiczną, jest prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Prezes w porozumieniu z ministrem finansów przedstawia Radzie Ministrów dokument, o którym dzisiaj mówimy, nad którym debatujemy. To sprawozdanie jest przygotowywane co roku. Następnie Rada Ministrów przedstawia to sprawozdanie Wysokiej Izbie, tak więc niniejszy raport stanowi wypełnienie tego obowiązku. Przedstawia się w nim w szczególności dane dotyczące rodzaju, wartości, form i przeznaczenia pomocy publicznej za 2011 r.

Raport również dzieli pomoc publiczną na pomoc w sektorze transportu i na pozostałe działania. Oczywiście przygotowywany jest również raport dotyczący pomocy publicznej udzielonej rolnictwu, ale stanowi on odrębny dokument i nie jest przedmiotem dyskusji. Raport nie obejmuje też pomocy de minimis, która została przedstawiona przez prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oddzielnym dokumencie.

Generalnie, technicznie raport to ponad 100-stronnicowy dokument zawierający wiele cyfr, tabel, wykresów, kończący się załącznikami, w którym przedstawiona jest liczba programów – w roku 2011 było ich 144 – w ramach których udzielono pomocy publicznej.

Wracając do przedstawionych wartości, w roku 2011 pomoc publiczna wyniosła 21 469 mln zł. Z tego, jak mówiłem wcześniej, na sektor transportu przypada ponad 4 mld zł. Liczba podmiotów, którym udzielono pomocy, wyniosła 831, a liczba beneficjentów, którzy otrzymali tę pomoc, została ustalona na 81 tys. osób. Odnotowano 284 tys. przypadków udzielania pomocy, tak jak wspominałem wcześniej, w ramach tych 144 programów.

Najczęściej stosowaną formą pomocy – pan prezes wcześniej o tym wspominał – w roku 2011 również były ulgi podatkowe i dotacje. One stanowiły praktycznie ponad 97% wartości pomocy. W roku 2011 największą instytucją, która udzieliła największej pomocy, był prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, który udzielił tej pomocy w wysokości 2750 mln zł, a następnie prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – ta kwota stanowi ponad 2120 mln zł – dalej, marszałkowie, organy skarbowe i celne oraz prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Pomoc publiczna. Można ją podzielić – ona została wyraźnie przedstawiona i wyartykułowana w tym

Posel Krzysztof Gadowski

dokumentem jako pomoc w podziale, według przeznaczenia pomocy, na: horyzontalną, sektorową, jak również regionalną. Pomoc horyzontalna w roku 2011 wyniosła ponad 5600 mln zł, co stanowiło około czy nawet ponad 32% ogólnej wysokości pomocy udzielonej w danym roku. Największa pomoc w ramach tego segmentu została udzielona na zatrudnienie – była to kwota ponad 2800 mln zł, ochronę środowiska – ponad 1070 mln zł, a także szkolenia – ponad 703 mln zł.

W przypadku pomocy sektorowej jej wysokość wyniosła ponad 3428 mln zł, a największa jej wartość w wysokości 1890 mln zł została rozdysponowana czy udzielona firmom z sektora elektroenergetycznego w ramach rekompensaty za dobrowolne rozwiązanie długoterminowych umów sprzedaży mocy i energii elektrycznej.

Z kolei wartość pomocy regionalnej wyniosła w 2011 r. ponad 6430 mln zł, co globalnie – spośród tych środków, które przeznaczono na ten cel, czyli na tę pomoc publiczną – stanowiło 36,8% całej pomocy. Największej pomocy udzielili w ramach tej pomocy regionalnej oczywiście marszałkowie województw. Sporą sumę, w wysokości ponad 1400 mln zł, przeznaczył również w ramach tej pomocy regionalnej minister gospodarki.

Nie chcę szczegółowo wchodzić w pewne podziały, bo pan minister, pan prezes wyraźnie to dookreślił. Za chwilę będą się do tego ustosunkowywać poszczególne kluby. Może na koniec podkreślę, że jeśli spojrzymy na wielkość beneficjentów, to należy stwierdzić, że największą pomoc publiczną w 2011 r. otrzymały duże przedsiębiorstwa. Globalnie było to w wysokości ponad 49,2% całej tej pomocy. W średnich przedsiębiorstwach absorpcja była na poziomie ponad 21%, w małych stanowiła ponad 16%, a mikroprzedsiębiorstwa otrzymały tę pomoc na poziomie ponad 13%. Oczywiście trzeba też wyraźnie stwierdzić, że duże przedsiębiorstwa były ulokowane również w dużych miastach, ale inwestycje, mimo że były ulokowane w dużych miastach, były dofinansowane poza danym województwem. Tak że trudno zderzać się z jednoznacznym podziałem na poszczególne województwa, bo czytelność podziału tych środków jest troszeczkę zamazana.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Marszałek Sejmu skierował omawiany raport do Komisji Gospodarki w dniu 23 stycznia 2013 r. Komisja Gospodarki po rozpatrzeniu tego dokumentu w dniu 25 lipca 2013 r. wnosi do Wysokiej Izby, aby przyjęła raport zawarty w druku nr 1049. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę.

W tej chwili głos zabierze poseł Robert Jagła, który przedstawi stanowisko komisji w odniesieniu do raportów zawartych w drukach nr 1999 i 2939.

Posel Robert Jagła:

Panie marszałku, dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Prezesie! Mam zaszczyt w imieniu Komisji Gospodarki przedłożyć sprawozdanie komisji o dokumencie: raport o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 r., druk nr 1999.

W dniu 4 lutego 2015 r. Komisja Gospodarki rozpatrzyła pozytywnie rządowy dokument: raport o pomocy publicznej udzielonej przedsiębiorcom w 2012 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Adam Jasser przedstawił podmioty udzielające pomocy, formy, wartość i przeznaczenie pomocy, tendencje w jej kształtowaniu się oraz beneficjentów pomocy publicznej.

W 2012 r. udzielono przedsiębiorcom pomocy w kwocie 20 379 mln zł, z czego 3405 mln zł stanowiła pomoc udzielona w transporcie. Analizując dane dotyczące lat 2008–2012, można zauważyć, iż do 2010 r. mamy do czynienia ze stopniowym wzrostem wartości udzielanej pomocy publicznej. Związane jest to przede wszystkim z uruchamianiem projektów współfinansowanych z funduszy unijnych. Uwzględniając pomoc w sektorze transportu, nastąpił wzrost z 14 383 mln zł w 2008 r. do 24 087 mln zł w 2010 r. Natomiast od 2010 r. następuje spadek wartości pomocy. W 2012 r. nastąpił spadek o 15,4% w porównaniu z rokiem 2010. Wartość pomocy w 2011 r. w porównaniu z 2010 r. uległa zmniejszeniu przede wszystkim w związku ze zmniejszoną wartością regionalnej pomocy inwestycyjnej udzielonej przez marszałków województw, natomiast spadek pomocy w 2012 r. w porównaniu z 2011 r. wynika przede wszystkim ze zmniejszenia wartości pomocy udzielonej przez prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z Programu Operacyjnego „Infrastruktura i środowisko”.

Tak jak w latach poprzednich również w 2012 r. najczęściej udzielano pomocy w formach należących do grupy A: Dotacje i ulgi podatkowe – 94,9% – których udział w ostatnich 5 latach przekraczał poziom 80%. W 2012 r. nie udzielono pomocy w formie z grupy B2: Konwersja wierzytelności na udziały lub akcje ani w formie z grupy E: Inne. Jedyne wzrost wartości udzielonej pomocy zanotowano w grupie C1: Pożyczki preferencyjne – prawie 5 razy więcej – w wyniku udzielenia pomocy na ratowanie spółce PLL LOT. Natomiast najbardziej dynamiczny spadek wartości pomocy zanotowano w grupie C2: Odroczenia terminów płatności, rozłożenia na raty należności – 38 razy mniej.

Biorąc pod uwagę przeznaczenie pomocy, należy wskazać, iż w 2012 r. w ujęciu bezwzględny najbardziej spadła w stosunku do roku poprzedniego wartość pomocy sektorowej – o 1713,5 mln zł. Stało się tak przede wszystkim ze względu na spadek wartości pomocy udzielonej przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Posel Robert Jagla

Podobnie jak w poprzednich latach najwięcej udzielono pomocy regionalnej. Jej wartość w 2012 r. wzrosła o 25% w porównaniu z rokiem poprzednim, o czym głównie zdecydował wzrost wartości pomocy udzielonej na wspieranie nowych inwestycji o 1553 mln zł.

Jeśli chodzi o pomoc horyzontalną, w 2012 r. odnotowano jej niewielki wzrost – o 220 mln zł – w porównaniu z rokiem poprzednim oraz wzrost jej udziału w ogólnej wartości pomocy – o 3,1%. Zdecydował o tym przede wszystkim znaczny wzrost wartości pomocy przeznaczonej na badania i rozwój. Wartość pomocy, która nie została zakwalifikowana do żadnej z wyżej wymienionych grup przeznaczeń, spadła o 56,8%.

Najwięksi dysponenti pomocy publicznej to prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – 2973 mln zł, prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości – 2232 mln zł, a następnie marszałkowie województw – 2140 mln zł.

Warto również wskazać, iż 5 organów lub ich grup, prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, marszałkowie województw, minister gospodarki oraz organy podatkowe, udzieliło ponad 65% ogólnej wartości pomocy z wyłączeniem pomocy udzielonej w sektorze transportu.

Analizując formę prawną beneficjentów pomocy, można zauważyć, że największą pomoc w 2012 r. otrzymały przedsiębiorstwa prywatne, bo aż 78,9% ogólnej wartości pomocy.

W 2012 r. podobnie jak w latach poprzednich ponad połowa wartości pomocy publicznej została skierowana do przedsiębiorców dużych. Wśród przedsiębiorców, którzy otrzymali pomoc o największej wartości, powyżej 150 mln zł, znajdują się niemal wyłącznie duzi przedsiębiorcy – 10 spośród 11. Otrzymali oni w 2012 r. pomoc o łącznej wartości wynoszącej 2,7 mld zł, czyli ponad 15% ogólnej wartości pomocy.

W 2012 r. istniało 129 programów pomocowych, w ramach których można było udzielać pomocy. Przedstawiając ocenę wpływu udzielonej pomocy na konkurencję, należy na wstępie zaznaczyć, iż prezes UOKiK jako organ krajowy dokonać takiej oceny może jedynie z perspektywy krajowej. Analizę wpływu pomocy publicznej na konkurencję przeprowadzono w oparciu o cztery podstawowe wynikające z doświadczeń urzędu oraz materiałów publikowanych przez Komisję Europejską czynniki: przeznaczenie pomocy, sektor, w którym prowadzi działalność gospodarczą beneficjent pomocy, poziom selektywności pomocy oraz wielkość beneficjenta i wartość pomocy udzielonej pojedynczemu beneficjentowi. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na wielkość beneficjenta oraz wartość pomocy udzielonej pojedynczemu beneficjentowi. Pamiętać należy, iż raport ten nie obejmuje pomocy de minimis – pomocy, której wartość dla danego beneficjenta w okresie trzech kolejnych lat kalendarzowych nie przekracza 200 tys. euro lub 100 tys. euro w sektorze transportu drogowego.

Skalę potencjalnego zagrożenia pomocy udzielonej pojedynczemu beneficjentowi w dużej wysokości w warunkach polskich rozpatrywać można na przykładzie analizy 11 największych beneficjentów, którzy otrzymali więcej niż 150 mln zł. Największym beneficjentem pomocy w 2012 r. był PLL LOT, podmiot działający w sektorze transportu lotniczego. Trzej inni beneficjenci z omawianej grupy największych beneficjentów to PGE, Tauron Wytwarzanie, Elektrociepłownia Nowa Sarzyna. Kolejni dwaj przedsiębiorcy to Telewizja Polska oraz Polskie Radio. Inny beneficjent, który otrzymał pomoc o znacznej wartości, to Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System. Jest to przedsiębiorca sieciowy prowadzący działalność na rynku, na którym z punktu widzenia krajowego trudno jest mówić o konkurencji. Otrzymał on pomoc na inwestycje w system przesyłu gazu ziemnego, do którego będą miały dostęp wszystkie zainteresowane podmioty zajmujące się obrotem gazem. Jest to więc pomoc, która przyczyni się do zwiększenia konkurencji na rynku gazu. Jak to już zostało opisane powyżej, podobny charakter miała pomoc udzielona Wielkopolskiej Sieci Szerokopasmowej realizującej budowę sieci szerokopasmowych. Pozostali beneficjenci to Spółka Restrukturyzacji Kopalń, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego PZL Rzeszów i Synthos Dwory.

Podsumowując, wydaje się, iż większość przypadków pomocy udzielonej ww. podmiotom, pomimo iż są to duzi przedsiębiorcy, a pomoc jest znacznej wielkości, zasadniczo nie miała negatywnego wpływu na konkurencję.

Osobnej analizy wymaga rozpatrzenie wpływu pomocy publicznej na konkurencję w transporcie. Pomoc udzielona przedsiębiorcom w sektorze transportu wynosiła w 2012 r. aż 3405 mln zł. Zapewnienie społeczeństwu dostępu do usług transportu zbiorowego jest jednym z niekwestionowanych obowiązków władzy publicznej, a funkcjonowanie tych usług bez wsparcia ze strony państwa, czyli na zasadach czysto komercyjnych, często jest niemożliwe. Uwzględniając ten fakt, podkreślić należy, że ingerencja władz w tym sektorze może być bardzo destrukcyjna dla konkurencji. Nawet niewielka pomoc udzielona przewoźnikowi na rynku lokalnym spowodować może wykluczenie innych podmiotów z rynku lub też może zapobiec ich wejściu na rynek. Szczególnie rynek kolejowych przewozów pasażerskich (61,1% wartości pomocy udzielonej w sektorze transportu) zasadniczo charakteryzuje się występowaniem deficytu w świadczonych usługach, co dodatkowo ogranicza możliwość występowania konkurencji między przewoźnikami. Pomoc udzielana przewoźnikom kolejowym stanowi więc niejednokrotnie warunek funkcjonowania usług w tym zakresie. Dlatego też nadzwyczaj istotne jest stworzenie konkurencyjnych warunków ubiegania się o status operatora publicznego transportu zbiorowego.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Komisji Gospodarki wnoszę po głosowaniu w Komisji Go-

Posel Robert Jagla

spodarki o przyjęcie „Raportu Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 r.” z druku nr 1999. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Pan poseł jeszcze będzie odnosił się do kolejnego raportu, tak?

Proszę bardzo.

Posel Robert Jagla:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Prezesie! Mam zaszczyt w imieniu Komisji Gospodarki przedłożyć dokument zawierający raport o pomocy publicznej, a tak naprawdę sprawozdanie o „Raporcie Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2013 r.” (druk nr 2939).

W dniu 4 lutego br. Komisja Gospodarki rozpatrzyła pozytywnie i przyjęła po głosowaniu rządowy dokument „Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2013 r.”

W 2013 r. udzielono przedsiębiorcom pomocy w kwocie 20 618 mln zł, z czego 4 047 mln stanowi pomoc udzielona w transporcie.

Analizując dane dotyczące lat 2009–2013, można zauważyć wahania w ogólnej wartości udzielonej pomocy publicznej, przy czym od 2011 r. jej poziom oscyluje wokół 21 mld zł.

Tak jak w latach poprzednich w 2013 r. najczęściej udzielano pomocy w formach należących do grupy A (dotacje i ulgi podatkowe) – 97,8%. Nie udzielono pomocy w formie grupy B2 (konwersja wierzytelności na udziały lub akcje), ani w formie z grupy E (inne). Jedyny wzrost wartości udzielonej pomocy zanotowano w grupie D1 (poręczenia, gwarancje) – o 11%. Natomiast najbardziej dynamiczny spadek wartości pomocy zanotowano w grupie C2 (odroczenie terminów płatności, rozłożenie na raty należności) – 10 razy mniej.

Biorąc pod uwagę przeznaczenie pomocy, należy wskazać, iż w 2013 r. w ujęciu bezwzględnym najbardziej spadła w stosunku do roku poprzedniego wartość pomocy sektorowej, o 1 379 900 tys. zł. Stało się tak przede wszystkim ze względu na spadek wartości pomocy udzielonej przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w formie rekompensaty z tytułu dobrowolnego rozwiązywania umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej o 921 mln zł.

Podobnie jak w poprzednich latach największą wartość miała udzielona pomoc regionalna. Wzrosła ona w 2013 r. prawie o 10% w porównaniu z rokiem poprzednim, a jej udział w ogólnej wartości prawie o 9 punktów procentowych, o czym zdecydował głównie wzrost wartości pomocy na wspieranie nowych inwestycji o 1 217 500 tys. zł, przede wszystkim

tej finansowanej ze środków regionalnych programów operacyjnych i Programu Operacyjnego „Innowacyjna gospodarka”.

Jeśli chodzi o pomoc horyzontalną, to w 2013 r. odnotowano spadek jej wartości o 810 mln zł w porównaniu z rokiem poprzednim oraz spadek jej udziału w ogólnej wartości pomocy o 2 punkty procentowe. Zdecydował o tym przede wszystkim spadek wartości pomocy z przeznaczeniem na ratowanie oraz badania i rozwój.

Wartość pomocy, która nie została zakwalifikowana do żadnej z ww. grup przeznaczeń, utrzymała się na poziomie z roku poprzedniego i była to pomoc stanowiąca rekompensatę dla przedsiębiorców z tytułu realizacji zadań publicznych.

Jeśli chodzi o organy udzielające pomocy w 2013 r., to pomocy o największej wartości udzielił prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, bo 3227 mln zł, a następnie prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości – 2 719 900 tys. zł, który udzielił o prawie 20% większej pomocy w porównaniu z rokiem poprzednim. W gronie organów udzielających pomocy o największej wartości znajdują się marszałkowie województwa – 2 476 100 tys. zł. Warto również wskazać, iż pięć podmiotów, to jest prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, marszałkowie województw, organy podatkowe oraz minister gospodarki, udzieliło pomocy stanowiącej ponad 65% ogólnej jej wartości, z wyłączeniem pomocy udzielonej w sektorze transportu.

Analizując formę prawną beneficjentów pomocy, można zauważyć, że pomoc o największej wartości otrzymały w 2013 r. przedsiębiorstwa prywatne, bo 83,9% ogólnej wartości pomocy. Jej udział w ogólnej wartości pomocy wzrósł prawie o 10 punktów procentowych. W 2013 r., podobnie jak w latach poprzednich, największą pomoc publiczną skierowano do przedsiębiorców dużych. Udział pomocy na ich rzecz w ogólnej wartości pomocy zmniejszył się jednak prawie o 15 punktów procentowych w stosunku do roku poprzedniego i wyniósł 39,3%. Wśród przedsiębiorców, którzy otrzymali pomoc o największej wartości, powyżej 100 mln zł, znaleźli się niemal wyłącznie duzi przedsiębiorcy (9 spośród 10). Otrzymali oni w 2013 r. pomoc o łącznej wartości 2100 mln zł, czyli prawie 13% ogólnej wartości pomocy.

W 2013 r. było 128 programów pomocowych, w ramach których można było udzielać pomocy. Jednocześnie w 2013 r. nie udzielono pomocy w ramach 40 programów pomocowych. Około 1/3 tej liczby stanowią programy zakładające pomoc na realizację dużych inwestycji, gdzie wybór beneficjenta pomocy może być procesem długotrwałym, a ok. 1/5 uchwały gmin z lat 2006 i 2007, na podstawie których gminy mogą udzielać pomocy, i choć z takiej możliwości w 2013 r. nie skorzystały, deklarują, iż chcą pozostawić sobie taką możliwość na przyszłość. Pewna liczba programów, ok. 10%, to programy, które z założenia

Posel Robert Jagla

mają być wykorzystywane tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń, a takie w 2013 r. nie wystąpiły. Przykładem są programy wspierania banków.

Przedstawiając ocenę wpływu udzielonej pomocy na konkurencję, należy na wstępie zaznaczyć, iż prezes UOKiK jako organ krajowy, dokonując takiej oceny, może czynić to jedynie z perspektywy krajowej. Ogólną analizę wpływu pomocy publicznej na konkurencję przeprowadzić można w oparciu o cztery podstawowe wynikające z doświadczeń urzędu oraz materiałów publicznych publikowanych przez Komisję Europejską czynniki: przeznaczenie pomocy, sektor, w którym prowadzi działalność gospodarczą beneficjent pomocy, poziom selektywności pomocy oraz wielkość beneficjenta i wartość pomocy udzielonej pojedynczemu beneficjentowi.

Szczególną uwagę należy zwrócić na wielkość beneficjenta oraz wartość pomocy udzielonej pojedynczemu beneficjentowi. Skalę potencjalnego niekorzystnego wpływu pomocy udzielonej pojedynczemu beneficjentowi w dużej wysokości w warunkach polskich rozpatrywać można na przykładzie analizy dziesięciu największych beneficjentów, którzy otrzymali więcej niż 100 mln zł. Największym beneficjentem pomocy publicznej w 2013 r. była Spółka Restrukturyzacji Kopalń, która otrzymała pomoc w ramach programu przeznaczzonego dla sektora górnictwa.

Trzej inni beneficjenci omawianej grupy największych beneficjentów, czyli PGE GiEK, Elektrociepłownia Nowa Sarzyna, Elektrownia Pątnów II, to podmioty sektora elektroenergetycznego, którzy otrzymali wspomnianą już powyżej pomoc z tytułu rekompensaty za rozwiązanie długoterminowych umów sprzedaży mocy i energii elektrycznej, a więc pomoc, która była konieczna do zwiększenia konkurencji na tym rynku.

Kolejnych dwóch przedsiębiorców, Telewizja Polska oraz Polskie Radio, uzyskało dofinansowanie z wpływów abonamentowych jako rekompensatę za realizację usług w ogólnym interesie gospodarczym.

Inni beneficjenci, którzy otrzymali pomoc o znacznej wartości, czyli Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System oraz Polskie Sieci Elektroenergetyczne, to przedsiębiorcy sieciowi prowadzący działalność na rynkach, w przypadku których trudno jest mówić o konkurencji. Otrzymali oni pomoc na inwestycje w system przesyłowy energii i gazu ziemnego, do którego będą miały dostęp wszystkie zainteresowane podmioty zajmujące się obrotem energią i gazem, a więc pomoc, która przyczyni się do zwiększenia konkurencji na rynku gazu.

Podobnym typem beneficjenta pomocy publicznej jest spółka Polskie LNG SA. Przedmiotem działalności tego podmiotu jest budowa i eksploatacja terminalu skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Wśród największych beneficjentów znalazła się również Kopalnia Soli Wieliczka. Pomoc dla jednego z głównych poindustrialnych obiektów turystycznych

w Polsce może negatywnie wpływać na sytuację innych podobnych obiektów funkcjonujących nie tylko w województwie małopolskim, ale w całej Polsce. Jednakże cel tej pomocy, jakim jest ochrona dziedzictwa kulturowego, rekompensuje ewentualne negatywne skutki wynikające z niekorzystnego wpływu udzielanej pomocy na konkurencję.

Podsumowując, wydaje się, iż w większości przypadków pomoc udzielona wyżej wymienionym podmiotom, mimo iż są to duzi przedsiębiorcy, a pomoc jest znacznej wielkości, nie miała zasadniczo negatywnego wpływu na konkurencję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Komisji Gospodarki wnoszę o przyjęcie raportu o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2013 r. z druku nr 2939. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę.

Sejm ustalił, że w łącznej dyskusji nad tymi punktami porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwsza głos zabierze pani poseł Katarzyna Stachowicz z klubu Platforma Obywatelska.

Posel Katarzyna Stachowicz:

Panie Marszałku! Panie Prezesie! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska mam przyjemność przedstawić stanowisko wobec raportów Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w latach 2011, 2012 i 2013, druki nr 1049, 1999 i 2939.

Raporty te są sprawozdaniami zawierającymi sumę udzielonej pomocy w latach 2011–2013 i dotyczą one wartości, przeznaczenia pomocy publicznej, formy tej pomocy oraz obrazują nam ocenę skutków udzielonej pomocy w sferze konkurencji. Ogólnie wartość pomocy w latach 2011–2013 wyniosła ponad 50 mld zł, z wyłączeniem transportu, gdzie udzielono pomocy w kwocie 10 400 mln zł. Pomocy publicznej udzielano każdorocznie ponad 750 podmiotom, co moim zdaniem pokazuje skuteczność w celowej dystrybucji pomocy. Liczba beneficjentów, którzy każdego roku otrzymywali pomoc, wahała się pomiędzy 70 a 80 tys., a wartość pomocy przypadająca średnio na jednego beneficjenta wynosiła od 265 do blisko 300 tys. zł.

W latach 2011–2013, tak jak w latach poprzednich, najczęściej stosowano formy pomocy należące do grupy A1, czyli dotacje, refundacje i rekompensaty. Stanowiły one ponad 86% ogólnej wartości pomocy. Pomoc horyzontalna udzielona w latach 2011–2013 w wysokości 16 464 mln zł stanowiła ponad 30% ogólnej wartości pomocy, z czego największa część została udzielona na zatrudnienie – 9241,8 mln zł,

Posel Katarzyna Stachowicz

na prace badawczo-rozwojowe – blisko 3300 mln zł, a także na szkolenia – 1349 mln zł.

W latach 2011–2013, tak jak w latach poprzednich, najwięcej pomocy udzielił prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w kwocie ponad 8950 mln. Druga pod względem wartości pomoc została udzielona przez prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w łącznej kwocie ponad 7170 mln zł. Najwięcej pomocy publicznej w latach 2011–2013 otrzymali przedsiębiorcy posiadający siedzibę w województwie mazowieckim – ponad 9200 mln zł, a także w województwie śląskim – 7200 mln zł.

Podobnie jak w latach poprzednich, beneficjentami ponad połowy wartości pomocy publicznej były duże przedsiębiorstwa. Największymi beneficjentami pomocy publicznej były spółki: Polskie Linie Lotnicze LOT SA, Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA, Wielkopolska Sieć Szerokopasmowa SA, Telewizja Polska SA, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego PZL-Rzeszów SA, Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System, PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA, Tauron Wytwarzanie SA, Elektrociepłownia Nowa Sarzyna sp. z o.o., Polskie Radio SA, Kopalnia Soli Wieliczka SA, Elektrownia Pątnów II sp. z o.o., PGE Elektrownia Opole SA, Zakład Unieszkodliwiania Odpadów sp. z o.o. w Szczecinie.

Największym beneficjentem pomocy udzielonej sektorowi górnictwa węgla kamiennego była Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA, która otrzymała pomoc w łącznej wysokości ponad 1131 mln zł.

Analizując formę prawną beneficjentów pomocy, można zauważyć, że najwięcej pomocy otrzymały w latach 2011–2013 przedsiębiorstwa prywatne.

W 2011 r. udzielono przedsiębiorcom pomocy w kwocie 21 469 300 tys. zł, z czego 4 002 400 tys. zł stanowiła pomoc udzielona w transporcie. Wartość pomocy po wyłączeniu pomocy w transporcie wyniosła 17 466 900 tys. zł.

W 2012 r. udzielono przedsiębiorcom pomocy w kwocie 20 379 100 tys. zł, z czego 3 405 009 tys. zł stanowiła pomoc udzielona w transporcie. Wartość pomocy po wyłączeniu pomocy w transporcie wyniosła 16 973 200 tys. zł.

W 2013 r. udzielono przedsiębiorcom pomocy w kwocie 20 618 mln zł, z czego 4047 mln zł stanowiła pomoc udzielona w transporcie. Wartość pomocy po wyłączeniu pomocy w transporcie wyniosła 16 571 700 tys. zł.

Analizując dane dotyczące lat 2009–2013, można zauważyć wahania ogólnej wartości udzielanej pomocy publicznej, przy czym od 2011 r. jej poziom oscyluje wokół 21 mld zł. Spadek wartości pomocy w 2013 r. w porównaniu z wartością z roku poprzedniego wynika zwłaszcza ze zmniejszenia się wartości pomocy udzielonej przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w ramach rekompensaty z tytułu dobrowolnego

rozwiązania umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, przez ministra gospodarki z Programu Operacyjnego „Innowacyjna gospodarka” oraz nieudzielenia pomocy na ratowanie i restrukturyzację przez ministra skarbu państwa.

Kończąc, panie marszałku, Wysoka Izbo, chcę powiedzieć, że w świetle zawartych w omawianych raportach informacji Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska będzie głosował za przyjęciem raportów Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r., 2012 r. i 2013 r. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę bardzo.

Głos ma poseł Wojciech Zubowski, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Wojciech Zubowski:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Prezesie! Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! Przypadł mi zaszczyt zaprezentowania stanowiska Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość wobec przedstawionych raportów dotyczących pomocy publicznej udzielonej w latach 2011, 2012 i 2013. W stosunku do raportu o pomocy za rok 2011 Komisja Gospodarki wypowiedziała się już podczas posiedzenia komisji w lipcu 2013 r., a w stosunku do raportów za lata 2012 i 2013 na niedawnym posiedzeniu komisji w lutym 2015 r. Przy ocenie wszystkich raportów skupię się na tym z roku 2013, ponieważ zawiera on najaktualniejsze dane albo przynajmniej powinien je zawierać. Prezentując dane, posłużę się również informacjami, które przedstawione zostały podczas posiedzenia Komisji Gospodarki.

W 2013 r. pomocy udzieliło ok. 700 podmiotów strony publicznej, a beneficjentów było ok. 70 tys. Poza sektorem transportu najczęściej stosowaną formą pomocy były ulgi podatkowe i dotacje, wynoszące ok. 95% wartości pomocy. Najwięcej pomocy udzielił prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Było to ok. 3,2 mld zł. Kolejnym podmiotem udzielającym pomocy był prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. W tym przypadku kwota pomocy wyniosła ok. 2,7 mld zł, z przeznaczeniem przede wszystkim na badania, usługi doradcze i szkolenia w ramach Programu Operacyjnego „Innowacyjna gospodarka”.

W ramach pomocy horyzontalnej najwięcej pomocy rozdysponowano na zatrudnienie – 3,1 mld zł w 2012 r. i 3,4 mld zł w roku 2013, a także na prace badawczo-rozwojowe, na które przeznaczono 1,3 mld zł w roku 2012 i ok. 900 mln zł w roku 2013.

Posel Wojciech Zubowski

Pomoc sektorowa, a więc taka, w przypadku której strumień pomocy publicznej skierowany jest tylko do niektórych sektorów gospodarki, która jest udzielana tym sektorom zgodnie ze szczególnymi regulacjami, częściowo wynikającymi z przepisów unijnych, wyniosła 1,7 mld zł. Najwięcej pomocy trafiło do sektora energetyki – ok. 800 mln zł, na drugim miejscu znalazł się sektor gazu – ok. 500 mln zł. Jedną z największych pozycji jest budowa terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa otrzymały ok. 10 mld zł, czyli 60% ogólnej wartości pomocy.

Szanowni Państwo! Sam raport zawiera szczegółowe dane, zestawienia i wykresy dotyczące udzielonej pomocy publicznej. Poza jednym zbiorem informacji, ale o szczególnym znaczeniu. Otóż brak jest informacji na temat wszystkich powodów, dla których pomoc publiczna była udzielana. Nie dotyczy to oczywiście sytuacji, gdy była to pomoc dotycząca akcji ratunkowych czy inwestycji w tzw. transport. W tym przypadku jest to łatwe do wyjaśnienia, choć podobnie jak w innych przypadkach brak jest informacji, w jaki sposób liczona była efektywność udzielonej pomocy, tzn. czy po jej przyznaniu osiągnięto założony wcześniej cel.

Doskonałym tego przykładem może być wspomniany wcześniej terminal LNG w Świnoujściu. Inwestycja bardzo potrzebna, strategiczna, kosztująca bardzo dużo i o nieznanym terminie oddania do użytku. Jednakże środki pomocowe na nią poszły i mimo że pierwotnie zakładany termin oddania gazoportu dawno minął, pierwotnie zakładany budżet został przekroczony, a sama inwestycja jest, jak wynika z ostatnich doniesień prasowych, po raz kolejny zagrożona, to tej informacji w raporcie nie znaleźliśmy, choć powinniśmy. Sytuacje takie dotyczą też mniej szandarowych dotacji, jak chociażby środków przeznaczonych na przepompownię Bolko. Przyjęta w tej kadencji ustawa pozwoliła na przekazanie środków na potrzebne zadanie, jakim jest działalność przepompowni, jednak nie przedstawiono Sejmowi informacji, czy przeznaczone na to środki publiczne nie są w znaczny sposób zawyżone w stosunku do potrzeb. A były przesłanki, które taką tezę potwierdzały, i wymagało to sprawdzenia, szczególnie z tego powodu, że podpisano akt mówiący o wieloletnim finansowaniu zadań wykonywanych przez przepompownię.

Wysoka Izbo! Ponieważ raport nie udziela odpowiedzi na pytanie o efektywność udzielonej pomocy, osiągnięte skutki, nie wskazuje jasno kryteriów, jakimi się kierowano przy ich udzielaniu, nie wskazuje też mechanizmów, które w przyszłości mają służyć do oceny efektów udzielonej pomocy – bo przecież nieraz potrzeba lat, by ocenić, czy środki zostały wydane efektywnie, tu jednak przy dobrze skonstruowanym raporcie zawierającym te dane moglibyśmy

już pokusić się o ocenę efektywności pomocy udzielonej chociażby w roku 2011 – w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość składam wniosek o odrzucenie raportu. Nie neguję faktu, że raport mówi, jakiej pomocy udzielono, ale nie odpowiada na pytania, czy zawsze była to pomoc w 100% potrzebna, czy otrzymały ją podmioty faktycznie jej potrzebujące i czy po jej udzieleniu osiągnięto zamierzone efekty, bo nie zostały jasno określone też wskaźniki, na podstawie których można byłoby je zmierzyć. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę bardzo.

Głos ma poseł Mieczysław Kasprzak, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Posel Mieczysław Kasprzak:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowna Pani Minister! Szanowny Panie Ministrze! Ja powiem odwrotnie, że Polskie Stronnictwo Ludowe będzie głosować za przyjęciem przedstawionych nam dzisiaj trzech raportów mówiących o tym, ile i jakiej pomocy publicznej udzielono w latach 2011–2013.

Nie da się wszystkiego zawrzeć w raporcie. To są dość przekrojowe i obszernie materiały i dzisiaj żądanie, aby z imienia i nazwiska wymieniać, kto i jaką dostał pomoc... Myślę, że to wszystko jest dostępne i nie musiało się znaleźć akurat tutaj, być przygotowane w tej formie.

Ogromną pracę musiał wykonać Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dlatego że sam nie udziela pomocy i w tym nie uczestniczy, natomiast musiał zebrać ten materiał i przedstawić go nam – materiał dotyczący 700 dysponentów pomocy publicznej: instytucji, urzędów, agencji, resortów, bo wiele resortów, też bezpośrednio minister, udziela pomocy przedsiębiorcom czy osobom fizycznym. Tak więc to jest dość duża, obszerna praca, tym bardziej że dotyczy to porównania, zestawienia trzech lat w różnych konfiguracjach. Jest to bardzo obszerny materiał.

Pomoc publiczna jest potrzebna. Już sprawozdawcy komisji mówili o tym, ilu beneficjentów ona dotyczy. 70 tys. to jest dość pokaźna grupa, w dużej mierze dotyczy to dużych instytucji, dużych przedsiębiorstw.

Na co należałoby zwrócić uwagę? Nie będę przytaczał tutaj wszystkich danych i liczb, bo już kilkakrotnie zostało to powtórzone.

Kilkakrotnie w raportach jest mowa o tym, że największą kwotę skierowano do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, dlatego że to jest instytucja, która cały czas cierpi na niedosyt, brak pieniędzy. Środki będące w dyspozycji

państwowego funduszu pochodzą ze składek płatych przez przedsiębiorstwa, jak również z dotacji państwowej. Co jakiś czas mamy do czynienia z różnymi akcjami, protestami osób niepełnosprawnych w związku z tym, że brakuje im środków, pieniędzy. Jest to dość duża grupa, stanowi ok. 15% naszego społeczeństwa, stąd może tak pokaźna kwota.

Pomoc publiczna jest potrzebna, ale ona nie powinna też powodować, że zostanie zachwiana konkurencja między przedsiębiorstwami. Tak więc musi być ona udzielana racjonalnie, musi być przemyślna, dlatego że czasami słyszymy też głosy, że jedno przedsiębiorstwo zostało z czegoś zwolnione, umorzyło mu się podatki, bo pomoc publiczna dotyczy też zwolnień podatkowych, a innym nie. W pewnym sensie więc to może zaburzać konkurencję. A zatem tu są potrzebne duża rozważa i duże zrozumienie tego problemu.

Polskie Stronnictwo Ludowe będzie głosować za przyjęciem tych trzech raportów. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę.

Głos zabierze poseł Jan Cedzyński, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Poseł Jan Cedzyński:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie raportów Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r. ze stanowiskiem komisji, druki nr 1049 i 1607, w 2012 r. ze stanowiskiem komisji, druki nr 1999 i 3116, oraz w 2013 r. wraz ze stanowiskiem komisji, druki nr 2939 i 3117.

Panie i panowie posłowie, pomoc publiczna jest instrumentem, który odgrywa w krajach członkowskich Unii Europejskiej szczególną rolę. Każdy kraj sięga po pomoc publiczną dla pobudzenia swojej gospodarki, wsparcia inwestycji i inwestorów. Przedkładane przez Radę Ministrów raporty o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom rok do roku pokazują tendencję, z jaką mamy do czynienia w naszym kraju.

Oceniając bieżący raport, powinniśmy pamiętać, że jako państwo jesteśmy nadal w szczególnej sytuacji na tle starych członków Unii Europejskiej. Polska jest wciąż w fazie nadrobienia zaległości w stosunku do innych, rozwiniętych unijnych sąsiadów. To też, naszym zdaniem, powinno mieć wyraźne odzwierciedlenie w aktywności państwa w zakresie wykorzystywania pomocy publicznej do stymulowania rozwoju gospodarki, przyciągania inwestycji i budowy sektora nowych technologii. Generalnie nie można nie zauważyć, że w ostatnich latach skala wykorzystanej

pomocy publicznej jest imponująca, jednakże są również pewne niepokojące symptomy wyrażone w liczbach, na które wskazują poszczególne raporty. Na przestrzeni ostatnich lat widzimy na przykład, iż udział pomocy publicznej w ogólnej wartości PKB nieustannie maleje. W stosunku do chyba rekordowego 2010 r., gdy wynosił on 1,7% produktu krajowego brutto, w 2013 r. jest to już zaledwie 1,26% PKB. Gdy przyjrzymy się dokładnie cyfrom obrazującym przeznaczenie pomocy publicznej w roku 2013 w stosunku do roku 2012, widać również inną niepokojącą tendencję. Maleje wartość pomocy horyzontalnej udzielanej w tak ważnych obszarach, jak prace badawczo-rozwojowe czy rozwój małych i średnich przedsiębiorstw. W tym pierwszym przypadku wartość pomocy zmalała z 1270 mln w roku 2012 do 927 mln w roku 2013. Małe i średnie przedsiębiorstwa otrzymały w roku 2012 prawie 60 mln pomocy, natomiast rok później już tylko 46,7 mln.

Wydaje się, że istotne jest, aby polski rząd i instytucje, od których zależy korzystanie z pomocy publicznej, pamiętały o tym, że motorem rozwoju gospodarki i czynnikiem ją stabilizującym jest mały i średni biznes. To on powinien być otoczony szczególną pieczę i być w znacznym stopniu beneficjentem pomocy publicznej. Fakt obniżania wielkości pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw przy i tak małej jej skali jest mocno niepokojący. Warto natomiast podkreślić fakt, że zwiększyła się skala pomocy w zakresie pomocy regionalnej, w tym w zakresie wsparcia dla nowych inwestycji. Jest to znaczący wzrost – z 7,3 mld do 8,5 mld zł. To istotne, bowiem każdy kraj w Europie walczy o inwestycje w swoich regionach, a my, Polacy, powinniśmy wykorzystywać swój potencjał, aby jak najwięcej powstawało ich właśnie u nas.

Reasumując, wydaje się, że w zakresie udzielonej pomocy publicznej jest w naszym kraju jeszcze sporo do poprawienia, zwłaszcza w zakresie wykorzystania tego instrumentu w celu pobudzenia gospodarki w sektorach małych i średnich przedsiębiorstw. Każdy wydany publiczny pieniądz powinien być traktowany przez dysponującego nim urzędnika tak, jakby był wydawany przez biznesmena, powinien on być w perspektywie czasu pomnożony. Pomoc udzielona małemu i średniemu przedsiębiorcy, który nie jest tak podatny na transferowanie swojego biznesu poza granice kraju, płaci w Polsce podatki i tworzy miejsca pracy, jest dla Polski dobrą biznesową inwestycją.

Sojusz Lewicy Demokratycznej, mimo tych zastrzeżeń, które wykazałem, poprze wszystkie trzy raporty. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Kuchciński:

Proszę bardzo.

Informuję, że poseł Andrzej Dąbrowski w imieniu klubu Sprawiedliwa Polska złożył oświadczenie na piśmie do protokołu*).

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Wicemarszałek Marek Kuchciński

Poseł Jerzy Borkowski z klubu Twój Ruch złożył oświadczenie na piśmie do protokołu z wnioskiem o odrzucenie trzech raportów*).

Nie ma posłów, którzy chcieliby wystąpić.

Zamykam dyskusję*).

W związku z tym, że w dyskusji dwa kluby zgłosiły wniosek o odrzucenie raportów zawartych w drukach nr 1049, 1999 i 2939, do głosowania w tej sprawie przystąpimy na następnym posiedzeniu Sejmu.

Informuję, że nikt z państwa posłów nie zgłosił się do wygłoszenia oświadczeń poselskich*).

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Informuję, że informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie dostępna jest w Systemie Informacyjnym Sejmu.

Na tym kończymy 87. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 88. posiedzenia Sejmu, wyznaczonego na dni 3, 4 i 5 marca 2015 r., zostanie paniom i panom posłom doręczony.

Zamykam posiedzenie.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza łaską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godz. 12 min 22)

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2013 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

– punkty 25., 26. i 27. porządku dziennego

Posel Jerzy Borkowski

(Klub Poselski Twój Ruch)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Poselskiego Twój Ruch mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie raportu o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011, 2012 i 2013 r., druki nr 1049, 1999 i 2939.

Wysoka Izbo! Początkowa analiza tego raportu pokazuje, że państwo udzieliło przedsiębiorstwom dużej pomocy, ale sposób jej rozdzielania budzi wiele wątpliwości. W latach 2009–2013 ogólna wartość pomocy publicznej wykazuje tendencję zmienną, przy czym w 2013 r. odnotowano jej spadek o 5,4%. Wynika on przede wszystkim ze spadku wartości pomocy (z wyłączeniem transportu) o 1,5 mld zł spowodowanego głównie mniejszą wartością pomocy udzielonej przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w ramach rekompensaty z tytułu dobrowolnego rozwiązania umów długoterminowych o sprzedaż mocy i energii elektrycznej, mniejszą wartością pomocy udzielonej przez ministra gospodarki z Programu Operacyjnego „Innowacyjna gospodarka” oraz nieudzieleniem pomocy przez ministra skarbu państwa na ratowanie i restrukturyzację. Natomiast w zakresie udziału ogólnej wartości pomocy w PKB w 2013 r. kontynuowana była trwająca od 2010 r. tendencja spadkowa (z 1,70% w 2010 r. do 1,26% w 2013 r.).

Mimo że pomoc państwa była udzielana, to zapoznając się z tymi raportami, można zauważyć, że nie wszystko przebiegało tak, jak powinno. I tak, zwracając uwagę na wartość udzielonej pomocy dla przedsiębiorców, zarówno w roku 2013, jak i w latach poprzednich można zauważyć, że największą pomoc uzyskują duże przedsiębiorstwa. Ich udział stale się powiększa. Co to znaczy? Znowu pompujemy w wiel-

kich, którzy i tak doskonale radzą sobie bez tej pomocy. Oznacza to stałą tendencję wzrostową między 2007 a 2013 r. Udział dużych przedsiębiorstw zwiększył się z 44% do ok. 51%. Największymi beneficjentami pomocy publicznej są duże przedsiębiorstwa, które mają bardzo silną, konkurencyjną pozycję na rynku.

Nie wspieramy mikroprzedsiębiorców i nie pomagamy im. Z raportu wynika, że wsparcie i pomoc udzielane najmniejszym to zaledwie kilkanaście procent. Rząd i Ministerstwo Gospodarki, gdyby poparło rozwiązania dla małych i średnich przedsiębiorców proponowane przez Klub Poselski Twój Ruch, takie jak „Firma na próbę”, mógłby dziś, prezentując te raporty, również poszczycić się tym wsparciem dla mikroprzedsiębiorców. Taki stan rzeczy stanowi potencjalne zagrożenie i ryzyko naruszenia konkurencji.

Być może m.in. takie działania mają wpływ na to, że stale rośnie liczba małych i średnich firm, które zaprzestały działalności w zeszłym roku. I tak państwo zamiast wspierać średnie, małe i mikroprzedsiębiorstwa wpompowuje pieniądze w duże firmy, takie jak Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo czy PGE.

Pomoc państwa powinna być racjonalna i nie chodzi przecież o to, aby połowę wydanych na ten cel środków przeznaczyć dla największych przedsiębiorców. Warto podkreślić, że pomoc udzielona przedsiębiorcom przeważnie ma pozytywny wpływ na gospodarkę i na innych przedsiębiorców, którzy po przejściu skomplikowanych procedur związanych z założeniem firmy mogą liczyć na wsparcie i pomoc państwa w rozwijaniu przedsiębiorstwa. Większą uwagę powinno się zwrócić na to, aby przy takiej ważnej pomocy nie naruszać zasad konkurencyjności. Całkowicie zaskakujący jest fakt, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów odniósł się tylko do 93% kwoty pomocy i nie określił, czy pomoc ta miała charakter pomocy przyznawanej na podstawie aktów prawnych, czy uznaniowy. Szanowni państwo, to oznacza, że rząd ma gdzieś przedsiębiorstwa małe i średnie, które muszą się rozwijać.

Żeby przedsiębiorstwa mogły się rozwijać, powinny dostać większą pomoc. Jak wspomniałem wcześniej, ci duzi na pewno uratują się sami, im nie trzeba pomagać aż tak bardzo. Tak że apeluję do Ministerstwa Gospodarki i prezesa Rady Ministrów o lepszy

rozdział środków, o wspomaganie małych i średnich przedsiębiorstw.

Warto podkreślić, że jak wynika z raportu za 2013 r., udział mikroprzedsiębiorców w całkowitej wartości pomocy okazuje się dwukrotnie wyższy i wynosi 28,7%, udział małych i średnich przedsiębiorców nieznacznie się zmniejsza, natomiast udział dużych przedsiębiorstw jest niższy o prawie 10 punktów procentowych i wynosi 29,7%.

W związku z powyższym Twój Ruch wnosi o odrzucenie raportu. Dziękuję za uwagę.

Posel Andrzej Dąbrowski

(Klub Parlamentarny Sprawiedliwa Polska)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Sprawiedliwa Polska mam zaszczyt przedstawić stanowisko wobec raportów Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r. (druki nr 1049 i 1607), 2012 r. (druki nr 1999 i 3116) oraz w 2013 r. (druki nr 2939 i 3117).

W 2011 r. pomoc udzielona przedsiębiorcom wyniosła 21,47 mld zł, z czego ponad 4 mld zł odnotowano jako pomoc udzieloną w transporcie. Najczęściej stosowaną formą pomocy były ulgi podatkowe oraz dotacje, które stanowiły 97,3% wartości pomocy. W ramach pomocy horyzontalnej rozdysponowano ponad 5,6 mld zł. Największe środki przeznaczono na zatrudnienie, ochronę środowiska oraz szkolenia. W przypadku pomocy sektorowej rozdysponowano 3,43 mld zł. Największą pomoc otrzymał sektor energetyki w ramach zadośćuczynienia za dobrowolne rozwiązanie umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej. Wartość pomocy regionalnej wyniosła 6,43 mld zł. Największą pomoc o tym przeznaczeniu udzielili marszałkowie województw (1,58 mld zł). Do przedsiębiorców z przeznaczeniem na pomoc na inwestycje w produkcję energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz inwestycje o dużym znaczeniu dla gospodarki trafiło 1,4 mld zł. Wśród instytucji udzielających pomocy w 2011 r. na pierwszym miejscu znalazł się prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z kwotą 2,75 mld zł oraz prezes Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z sumą 2,12 mld zł. Największym wsparciem cieszyli się przedsiębiorcy z województwa mazowieckiego (2,95 mld zł) oraz śląskiego (2,34 mld zł). Najmniejszą pomoc otrzymali przedsiębiorcy z województwa lubuskiego (0,43 mld zł) oraz świętokrzyskiego (0,37 mld zł). Największymi beneficjentami pomocy (z uwzględnieniem pomocy w transporcie) były spółka PKP InterCity (1,25 mld zł) oraz PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna (1,18 mld zł).

Ogólna wartość pomocy publicznej w roku 2012 wyniosła 20,38 mld zł, z czego ogólna kwota pomocy uwzględnia pomoc udzieloną w sektorze transportu,

która sięgnęła 3,41 mld zł. Najczęściej stosowaną formą pomocy, jak w latach poprzednich, były ulgi podatkowe oraz dotacje stanowiące 94,9% wartości pomocy. W ramach pomocy horyzontalnej przekazano ponad 5,82 mld zł. Największe środki, tak jak w roku ubiegłym, przeznaczono na zatrudnienie, na drugim miejscu ułożyły się prace badawczo-rozwojowe, a następnie szkolenia. W przypadku pomocy sektorowej nastąpił znaczący spadek, do 1,87 mld zł. Zmniejszyła się przede wszystkim pomoc w sektorze energetyki. Pomoc udzielona podmiotom działającym w sektorze górnictwa wyniosła 0,4 mld zł – największym beneficjentem w tym sektorze była Spółka Restrukturyzacji Kopalń. Wartość pomocy regionalnej zwiększyła się do 8,43 mld zł, a najwięcej pomocy o tym przeznaczeniu udzieliły organy skarbowe. Wśród instytucji udzielających najwięcej pomocy znalazł się prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (2,97 mld zł), następnie prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (2,33 mld zł). Największe wsparcie otrzymali przedsiębiorcy z województwa mazowieckiego (3,54 mld zł) oraz śląskiego (2,4 mld zł), najmniej natomiast przedsiębiorcy z województwa świętokrzyskiego (0,26 mld zł) oraz opolskiego (0,25 mld zł). Największym beneficjentem pomocy (z uwzględnieniem pomocy w transporcie) była spółka Przewozy Regionalne (0,9 mld zł) oraz PKP InterCity (0,5 mld zł).

Pomoc publiczna udzielona przedsiębiorcom w 2013 r. wyniosła 20,62 mld zł. Podana ogólna kwota pomocy uwzględnia pomoc udzieloną w sektorze transportu, która w 2013 r. wyniosła 4,05 mld zł, czyli ok. 300 mln więcej niż rok wcześniej. Ulgi podatkowe oraz dotacje, wynoszące 97,8% wartości pomocy, były jak w latach poprzednich najczęściej stosowaną formą pomocy. W ramach pomocy sektorowej nastąpił kolejny spadek, do 1,71 mld zł. Pomoc udzielona podmiotom działającym w sektorze gazu wyniosła 0,47 mld zł. Wsparcie w sektorze górnictwa wyniosło 0,39 mld zł. W ramach pomocy horyzontalnej rozdysponowano 4,99 mld zł. Największe środki przeznaczono na zatrudnienie, prace badawczo-rozwojowe oraz szkolenia. Wartość pomocy regionalnej wyniosła 9 mld zł. Najwięcej pomocy o tym przeznaczeniu udzielili: prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (2,6 mld zł) oraz marszałkowie województw (2,4 mld zł). Wśród instytucji udzielających najwięcej pomocy po raz kolejny na pierwszym miejscu znalazł się prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, przeznaczając 3,23 mld zł wsparcia, które niemal w całości zostało przeznaczone na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Największe wsparcie z tytułu pomocy publicznej otrzymały województwo mazowieckie (2,81 mld zł) oraz śląskie (2,52 mld zł), najmniej ponownie województwo świętokrzyskie (0,33 mld zł) oraz opolskie (0,24 mld zł). Największym beneficjentem pomocy (z uwzględnieniem pomocy

w transporcie) były Przewozy Regionalne (0,96 mld zł) oraz PKP InterCity (0,6 mld zł).

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zdaniem Klubu Parlamentarnego Sprawiedliwa Polska pomoc publiczna przyznawana poszczególnym województwom w latach 2011–2013 wskazuje ponownie na duże dysproporcje występujące w procesie przyznawania pomocy. Polska to nie tylko województwo mazowieckie, a patrząc na tabelę pomocy publicznej przyznawanej przedsiębiorcom, można mieć takie złudzenie. Od lat województwa mazowieckie oraz śląskie otrzymują najwięcej pomocy, natomiast najmniej województwo

świętokrzyskie, które w ciągu tych trzech lat nie zmieniło swojej końcowej pozycji.

Poza tym pomoc trafia przede wszystkim do monopolistów, takich jak m.in. PKP InterCity, PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA, Przewozy Regionalne, Polskie Linie Lotnicze LOT SA oraz Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA. Uważamy, że środki te powinny trafiać również do średnich, małych i mikroprzedsiębiorstw, które w latach 2011–2013 otrzymały znacząco mniej pomocy niż duże przedsiębiorstwa.

Pomoc publiczna według województw w latach 2010–2011, 2011–2012 i 2012–2013

Województwo	Wartość pomocy [mln zł]		Wartość pomocy [mln zł]		Wartość pomocy [mln zł]	
	2010–2011		2011–2012		2012–2013	
	2010	2011	2011	2012	2012	2013
Ogółem	21 235,5	17466,9	17955,1	16973,2	18054,9	16571,7
Mazowieckie	4 768,7	2 948,5	3 304,1	3 540,9	3 853,7	2 809,6
Śląskie	3 160,8	2341,2	2525,5	2 405,6	2911,6	2 520,4
Łódzkie	1 636,6	1 924,8	1 098,6	1 474,5	1 531,3	1 434,9
Małopolskie	1 261,4	1 443,6	1 050,5	1 438,7	1 424,3	1 404,9
Wielkopolskie	1 514,8	1 115,9	1 055,9	1 438,3	1 488,7	1 308,8
Dolnośląskie	1 259,8	1 071,4	1 456,3	1 366,8	1 398,7	1 244,6
Podkarpackie	1 257,4	1 029,3	1 759,1	1 365,6	1 382,9	1 026,1
Zachodniopomorskie	904,9	987,4	897,9	740,0	733,8	944,0
Kujawsko-pomorskie	828,5	901,0	965,0	613,4	607,2	700,1
Pomorskie	1 283,0	867,4	1 024,1	588,0	575,8	630,5
Lubelskie	6497,3	533,4	525,5	418,9	280,8	588,3
Opolskie	526,5	530,1	388,9	395,2	356,6	546,2
Podlaskie	478,7	524,4	421,6	369,1	493,3	494,5
Warmińsko-mazurskie	735,6	43,5,9	573,4	287,9	426,9	340,9
Lubuskie	499,8	0,431,6	374,6	262,6	328,1	334,4
Świętokrzyskie	468,2	371,3	525,6	257,2	250,6	235,0
Brak danych*	1,4	9,4	8,4	10,5	10,5	8,6

* W sprawozdaniu nie podano siedziby beneficjenta.

Najwięksi beneficjenci pomocy publicznej w 2011 r.

Lp.	Nazwa beneficjenta	Wartość pomocy [mln zł]
1.	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA	1 182,4
2.	Polskie LNG SA	440,9
3.	Polskie Sieci Elektroenergetyczne Operator SA	396,5
4.	Krakowski Holding Komunalny	377,0
5.	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	371,5
6.	PKN Orlen SA	322,7
7.	Międzygminny Kompleks Unieszkodliwiania Odpadów ProNatura sp. z o.o.	318,0
8.	Południowy Koncern Energetyczny SA/Tauron Wytwarzanie SA	239,4
9.	PGE Elektrownia Opole SA	235,3
10.	Zakład Unieszkodliwiania Odpadów sp. z o.o. w Szczecinie	222,1
11.	Telewizja Polska SA	205,4
Razem		4311,2

Najwięksi beneficjenci pomocy publicznej w 2012 r.

Lp.	Nazwa beneficjenta	Wartość pomocy [mln zł]
1.	Polskie Linie Lotnicze LOT SA	400,0
2.	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	383,2
3.	Wielkopolska Sieć Szerokopasmowa SA	283,6
4.	Telewizja Polska SA	253,9
5.	Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego PZL-Rzeszów SA	242,2
6.	Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System SA	238,2
7.	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA	205,9
8.	Tauron Wytwarzanie SA	193,0
9.	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna sp. z o. o.	167,0
10.	Synthos Dwory 7 sp. komandytowo-akcyjna	164,6
11.	Polskie Radio SA	156,8
Razem		2 688,5

Najwięksi beneficjenci pomocy publicznej w 2013 r.

Lp.	Nazwa beneficjenta	Wartość pomocy [mln zł]
1.	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	374,6
2.	PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA	316,6
3.	Telewizja Polska SA	282,4
4.	Polskie LNG SA	267,1
5.	Polskie Radio SA	193,7
6.	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna sp. z o.o.	182,5
7.	Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System SA	166,0
8.	Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	122,1
9.	Kopalnia Soli Wieliczka SA	117,6
10.	Elektrownia Pątnów II sp. z o.o.	112,0
Razem		2 134,6

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Zainteresowanie małych i średnich firm uzyskaniem pomocy de minimis dopuszczanej przez prawo unijne jest duże i stale rośnie. Dowodem na to jest to, że udział w ogólnej wielkości pomocy wzrósł z 14% w 2011 r. do 23% w roku 2013. Ważne jest to, że wspiera się głównie polskich przedsiębiorców, gdyż dedykowana jest ona przede wszystkim małym i średnim przedsiębiorcom.

Ta forma pomocy, która nie wymaga zgody Komisji Europejskiej, powinna być zdecydowanie preferowana. Przedsiębiorcy uważają ten instrument wsparcia za wartościowy i porównują go z programem „Rodzina na swoim”, kiedy to pomoc państwa była bardzo widoczna. Sporą zaletą programu są też korzystniejsze od rynkowych warunki kredytowania. Kredyty objęte poręczeniem de minimis mają atrakcyjniejsze niż zwykle produkty warunki, np. niższą marżę i niższą prowizję.

Gwarancje de minimis to nie tylko gwarancje spłaty kredytu obrotowego. Mogłoby je otrzymać znacznie więcej firm i przedsiębiorców, szczególnie tych, którzy mają przejściowe problemy z płynnością finansową.

Oświadczenia poselskie**Posel Piotr Chmielowski**

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Oświadczenie w sprawie programu dla Śląska

We wtorek odbyło się w Katowicach spotkanie lokalnych środowisk biznesowych, naukowych i samorządowych z ministrem Jakubem Jaworowskim, przewodniczącym międzyresortowego zespołu ds. wzmocnienia przemysłowego Śląska. Organizatorem i gospodarzem spotkania była Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach. W ramach dygresji chciałbym w tym miejscu podziękować organizatorom za

niezaproszenie mnie na to spotkanie oraz nieprzekazanie do mojego biura jakiegokolwiek informacji o tym spotkaniu. Niewątpliwie ułatwia mi to moją pracę poselską nad podniesieniem Śląska z kolan.

Co powiedział pan minister Jaworowski na tym spotkaniu? Powiedział, że jego zespół jest otwarty na wszelkie sugestie, że praca jego i podległych mu ludzi w zespole będzie polegała nie na prostym rozdawnictwie pieniędzy, ale na inwestycjach: „Chcemy myśleć w kategoriach projektów, które pomogą Śląskowi w przyspieszeniu wzrostu gospodarczego”. Dodał też, co jest raczej informacją niepokojącą, zważywszy na rozmiar i wagę całego programu, że plan, który ma opracować jego zespół, „będzie skrojony na miarę tego czasu, który mamy” i „w miarę możliwości”. Nie wiem, jak z możliwościami, ale czasu pozostało niewiele. Deadline – połowa marca.

Panie ministrze, oto moje propozycje do katalogu priorytetów, wszystkie doskonale wpisują się w pańskie założenia:

- 1) kanał Odra – Dunaj w ramach sieci transportowej TEN-T,
- 2) przedłużenie szerokiego toru ze Sławkowa do Ostravy,
- 3) utworzenie i rozbudowa terenów inwestycyjnych w sąsiedztwie lotniska w Pyrzowicach,
- 4) darmowy dostęp do infrastruktury transportu kołowego w promieniu 100 km od lotniska,
- 5) rozbudowa terminalu cargo w Pyrzowicach i budowa pięciomodalnego centrum przeładunkowego na południu Śląska.

Przemysł i producenci nie potrzebują cudów. Wystarczy zapewnić im dostęp do rynków zbytu swoich produktów – przez rozwiniętą, taną i ogólnie dostępną sieć komunikacyjno-logistyczną, oraz pokazać im na mapie, gdzie mogą budować nową fabrykę. I nie przeszkadzać. Dziękuję za uwagę.

Posel Leszek Dobrzyński

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Forsowanie Odry w kwietniu 1945 r. to jeden z istotnych elementów tradycji Wojska Polskiego. Istotny ze względu na wagę polityczną tzw. operacji berlińskiej, istotny ze względu na krwawą ofiarę prawie 2 tys. zabitych polskich żołnierzy i wreszcie istotny ze względu na miejsce – brzegi Odry, o które oparły się nowe granice Polski.

Wydarzenia z kwietnia 1945 r. upamiętnia cmentarz w Siekierkach oraz skromne Muzeum Pamiątek 1. Armii Wojska Polskiego w Starych Łysogórkach. Aczkolwiek o tym ostatnim należy chyba pisać już w formie przeszłej, bo wedle nadchodzących informacji nie ma pieniędzy (100 tys. zł rocznie) na utrzymanie tej placówki. Mało tego, broń wchodząca w skład ekspozycji została uznana za niebezpieczną i zdatną do użycia i w związku z tym... została zdeponowana w laboratorium kryminalistycznym komendy wojewódzkiej Policji.

Już za kilka miesięcy oficjele będą uczestniczyć w rocznicowych uroczystościach. Będą napuszone mowy, odznaczenia weteranów, uściski dłoni, zdjęcia i deklaracje o szacunku i pamięci.

Teraz ten szacunek wymaga działań. Wymaga skromnej doprawdy kwoty. Wymaga uwagi i zrozumienia. Wymaga pokazania, że o Ziemię Odzyskaną i naszą spuściznę na nich trzeba po prostu dbać.

Posel Henryk Kmiecik

(Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego)

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Grupa szeregowych żołnierzy skupionych na profilu internetowym „Nie 12 lat służby w wojsku” wystosowała do grupy posłów i mediów list alarmujący o niebezpiecznej sytuacji powstałej w naszej armii, dotyczącej korpusu szeregowych zawodowych:

„Szanowny Panie

III Rzeczpospolita Polska w swojej 25-letniej historii nigdy dotąd nie była w stanie tak wielkiego i realnego zagrożenia, nie ukierunkowanego jedynie zza wschodniej granicy, ale także – po obserwacji tego co dzieje się w sojusznicznych krajach zachodniej Europy – niebezpieczeństwa wewnętrznego. Przez ostatnie dwie kadencje Sejmu koalicja rządząca doprowadza do sukcesywnej degradacji Wojska Polskiego, jednocześnie ukazując propagandowe »sukcesy« w świetle jupiterów.

Przez ostatnie lata dzięki misjom zagranicznym realizowanym na dużą skalę, udało się wyszkolić i obyc z realnym polem walki tysiącom żołnierzy. Skok taktyczny, dowódczy czy materiałowy okazał się dobrem, którego nie da się wypracować tutaj w kraju. Niestety dzięki zmianom wprowadzonym przez Ministra Obrony Narodowej Bogdana Klichę polska armia pozbywa się tychże wykształconych fachowców, wybitnych specjalistów i prawdziwych żołnierzy, doświadczonych na polu walki. Żołnierze szeregowi jako jedyny korpus osobowy w polskiej armii nie mogą służyć z powodu braku możliwości przejścia na służbę stałą, dłużej niż 12 lat. Do 2021 roku z mundurem pożegna się ponad 15 tysięcy dobrze wyszkolonych i wykwalifikowanych żołnierzy z korpusu szeregowych, często po wielu misjach. Warto nadmienić, że taka sytuacja ma miejsce tylko w siłach Ministerstwa Obrony Narodowej, w resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji ten system nie obowiązuje.

Wojsko Polskie z roku na rok staje się coraz słabsze i papierowe – mamy blisko 23 tys. oficerów, 41 tys. podoficerów i tylko 33 tys. szeregowych! Nasze 90-tyśięczne wojsko ma więcej generałów w służbie czynnej od armii II Rzeczypospolitej Polskiej, choć wówczas dywizji było 10 razy więcej niż obecnie. W większości jednostek nie jest obsadzone nawet 40% etatów szeregowych, ale za to wszystkie oficerskie i podoficerskie. Wolne etaty są przypisane dla zupełnie nie-

wyszkolonych żołnierzy Narodowych Sił Rezerwowych i nieprzewidziane do obsadzenia na stałe. Od tych niedoświadczonych żołnierzy będzie zależał los całych pododdziałów, zgodnie z zasadą, że najsłabsze ogniwo zawsze pęka pierwsze. Pododdział musi być sprawnym, uzupełniającym się organizmem, a nie zbiorem przypadkowych osób. Trzeba tutaj zaznaczyć, że Narodowe Siły Rezerwowe nie są w stanie wyszkolić żołnierzy tak, aby byli wartościowym uzupełnieniem w jednostkach. W jednostkach tych przez charakter ich działań (zmianowy, dyżury, ciągła gotowość, dyżury bojowe, wyjścia w morze, ćwiczenia poligonowe) nie ma czasu i możliwości szkolenia. Powstaje pytanie też, kto ma szkolić skoro żołnierze obcy ze sprzętem, procedurami, wiedzą, którą zdobywa się przez wykonywanie zadań.

Jednym z argumentów, na którym opierał się ówczesny Minister Obrony Narodowej, wprowadzając zmiany w ustawie było to, że po 15 latach służby żołnierz nabywa prawa emerytalne, a w związku z tym jest to okres po którym kadry i tak ubywałyby do cywila. Jest to jednak błędna ocena rzeczywistości, gdyż wysoce zmotywowany i wyspecjalizowany żołnierz, którego rodzina przyzwyczaiła się do trudów służby, zazwyczaj dodatkowo obciążony kosztami życia nie odejdzie na emeryturę z 40% wynagrodzeniem. Wystarczy sprawdzić ilu żołnierzy lub ilu funkcjonariuszy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji np. policjantów odchodzi po 15 latach służby.

Następnym koronnym argumentem reformy była chęć »odmłodzenia« korpusu, jednakże do służby przyjmowani są żołnierze urodzeni nawet w latach 70-tych. Zwracając uwagę na »niepokojące metryki żołnierzy« warto nadmienić, że w Wojsku Polskim – nareszcie unowocześnianym, służba wymaga umiejętności i doświadczenia w obsługiwaniu wysoce specjalistycznego sprzętu. Ponadto, na okrętach Marynarki Wojennej czy w lotnictwie już teraz mocno odczuwalny jest brak żołnierzy »z fachem w rękę«, techników, którzy przez lata zajmowali się obsługą, naprawą i konserwacją sprzętu, a co za tym idzie spada jakość wykonywanych zadań. Od czasów reformy szkolnictwa takich ludzi brakuje w całym kraju. I cóż z tego że żołnierz obsługujący sprzęty ma 30 lat. To jest wiedza i umiejętności których nie nabywa się w procesie szkolenia.

Armia nie chce mieć w swoich szeregach ludzi w podeszłym wieku, a jednak podoficer, który walczy w polu ramię w ramię z szeregowym może służyć w wojsku nawet do 60 roku życia. Mówi się o tym, że w wojsku mają zostać i zostają najlepsi, jednak jest to kłamstwem i manipulacją. Niejednokrotnie kształcenie się na własną rękę, uzupełnianie swoich kwalifikacji czy też wnioski o eksternistyczne zdawanie egzaminów nie spotykają się z przychylnością przełożonych. Na szkolenie podoficerskie na jedno miejsce przypada od 4 do 10 osób. Dodatkowe obostrzenia »przesiewają« osoby »bez poparcia« czy protekcji przełożonych. Niemalże zamknięta została również

ścieżka awansu do korpusu oficerów. Wśród szeregowych zawodowych wiele jest osób, które ukończyły specjalistyczne studia wyższe, jednakże zgodnie z decyzją Ministra Obrony Narodowej Nr 375/MON z dnia 14 września 2014 roku w 2015 roku z korpusu szeregowych na szkolenie oficerskie może przystąpić maksymalnie 15 żołnierzy. Zresztą, proszę Państwa, armia potrzebuje wykwalifikowanych i sprawdzonych szeregowych. Nie chodzi o to, aby nasze wojsko składało się z samych podoficerów i oficerów, bo nie oni stanowią o sile armii. W krajach zachodnioeuropejskich służba w korpusie szeregowych nie jest objęta żadnymi limitami czasowymi, a wręcz premiovani są żołnierze, którzy chcą służyć dłużej (np. Wielka Brytania).

Morale w korpusie są najniższe od lat, można powiedzieć że sięgają dna. Nie można mówić o zmotywowanym wojsku, gdy praktycznie codziennie żegnasz profesjonalnego żołnierza, który niejednokrotnie uratował ci życie. Działalność organów powołanych do obrony praw szeregowych to fikcja. Instytucja mężów zaufania jest »trzymana w szachu«, ponieważ i tak wszystkie sprawy trafiają do naczelnego organu przedstawicielskiego »Konwentu Oficerów Wojska Polskiego«, który pod wpływem Ministerstwa Obrony Narodowej nie potrafi lub nie chce obiektywnie ocenić tej sytuacji.

Jesteśmy traktowani niesprawiedliwie i z ogromną stratą dla obronności kraju. Władza wykorzystuje fakt naszego podporządkowania oraz to, że nie mamy związków zawodowych. Zawsze wszystkie niedogodności znośiliśmy z honorem i szacunkiem do ojczyzny, której szczerze i godnie chcemy służyć. Warto nadmienić że zostaliśmy oszukani także przez premiera rządu – Donalda Tuska. Otrzymaliśmy pismo które załączamy do listu.

Zbliżają się wybory parlamentarne i prezydenckie. Media, do których się zwracamy odmawiają przyjrzenia się temu tematowi, niektóre wprost odpowiadają, że istnieje »rozkaz z góry«, aby o tym nie mówić. Sondaże wyborcze pokazują remis poparcia. Głosy grupy 40 tys. osób i ich rodzin mogą być kartą przetargową w tym starciu».

Taki list został stworzony przez grupę żołnierzy, który zostanie rozesłany do 50 posłów oraz do mediów.

Na wypowiedź ministra obrony narodowej w tej sprawie jeden z internautów napisał:

„Pragnę uświadomić Panu Ministrowi o co chodzi szeregowym, bo albo nie docierają jednak sygnały, albo udaje, że nie widzi problemu. Panie Ministrze: chodzi żołnierzom o to, że mimo tego co Pan twierdzi nie ma tyłu możliwości awansu (jeżeli Pan nie dowierza można w tym zakresie przeprowadzić audyt) i przede wszystkim o to, że jeżeli został wprowadzony bubel prawny w postaci Ustawy Pragmatycznej to nikt nie pomyślał (albo pomyślał ale miał to gdzieś), że powinno się wprowadzić okres przejściowy, który miałby polegać na tym, że żołnierze, którzy weszli do korpusu szeregowych zawodowych i podpisali kon-

trakt przed dniem wejścia w życie zapisów ustawy, mogą służyć na starych zasadach (lub inne rozwiązanie, ale logiczne, a nie powodowanie exodusu z wojska »na siłę« ludzi z doświadczeniem bojowym, przeszkoleniem itd.) (...) Poza tym jaki obraz wojska widzi społeczeństwo, jeżeli z jednej strony starsi szeregowi jeżdżą na misje, nawet kilka razy, są pozytywnie opiniowani i dopuszczani do wyjazdu na kolejne (jak miało to miejsce w przypadku Iraku czy Afganistanu), a później wylatują po 12 latach? Jest tu jakaś niekonsekwencja, bo skoro ktoś się rozwija, na dodatek reprezentuje jakąś wartość, to chyba się nadaje?! I nie ma czegoś takiego jak podpisanie kontraktu na 12 lat bo nie ma przepisu umożliwiającego podpisanie z szeregowym kontraktu na tak długi okres. Ta wypowiedź jest albo wyrazem niewiedzy ministra jak wygląda podpisywanie kontraktów (co 2–3 lata), albo skrótem myślowym, który w dobie kryzysu w kraju ma na celu zantagonizowanie części społeczeństwa do żołnierzy, którzy »mają dobrze, bo mają pracę na 12 lat, a w firmach tak nie ma« (tego typu komentarze często pojawiają się pod artykułami i wywiadami, bo ktoś, kto nie ma w rodzinie żołnierza nie wie jak to wygląda)”.

Myślę, że jak zawsze prawda leży pośrodku, ale podstawą podjęcia jakichkolwiek decyzji w tej sprawie jest rozmawianie obu stron na temat rozwiązania tego problemu. Sprawa jest pilna, bowiem dotyczy spraw obronności naszego kraju.

Posel Józef Rojek

(Klub Parlamentarny Sprawiedliwa Polska)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! W czasie tłumienia demonstracji pod siedzibą Jastrzębskiej Spółki Węglowej Policja użyła broni gładkolufowej i gazu łzawiącego. Zarówno świadkowie tamtych wydarzeń, jak i widzowie filmów publikowanych w sieci wyrażają duże zaniepokojenie z powodu podjętych przez Policję zbyt brutalnych działań, zupełnie nieadekwatnych do zaistniałej sytuacji. Widzowie najbardziej byli zaskoczeni tzw. atakiem na szpital, którego siedziba znajdowała się vis-à-vis siedziby spółki. W rezultacie akcji na schodach szpitala zaatakowane zostały przez Policję osoby postronne, niezwiązane z manifestacją.

W tej sytuacji należało zadać pytanie, kto kierował akcją Policji, kto tam wydawał rozkazy. Odpowiedź okazała się do przewidzenia. Jak ujawnił poseł PiS Jerzy Polaczek, oddziałami prewencji strzelającymi do górników kierował naczelnik wydziału prewencji w Jastrzębiu-Zdroju podinspektor Potępa, który nie tylko startował z list PO w ostatnich wyborach samorządowych, ale w przeszłości był już radnym z ramienia tej partii. Ten człowiek, chociaż jest oficerem Policji, to jednak demonstracyjnie nie kryje swoich sympatii politycznych. Na przykład dnia 13 grudnia 2014 r. na jednym z portali społeczno-

ciowych napisał, że „nie ma osoby w Polsce, która by więcej zawłaszczyła niż Jarosław Polska Zbaw Kaczyński”, a „dzisiejszy marsz i skandowane hasła to profanacja 13 grudnia”. To zrozumiałe, że tacy właśnie ludzie, chociaż pełnią służbę publiczną, są często bardziej zaangażowani w obronę władzy. Służba publiczna już dawno im się pomyliła ze służbą na rzecz partii i pewnego układu politycznego.

Nieuzasadnione policyjne strzały pod siedzibą JSW wywołały duże emocje i zaniepokojenie. Być może o to właśnie chodziło, żeby scenami jak w stanie wojennym rozgrzać emocje i sprawić, żeby nagle Polacy gwałtownie zapragnęli spokoju, co zresztą znakomicie wpisuje się w pewną koncepcję przedstawiania polityków prawicy jako prowadzących notoryczną wojenkę. Zdaniem mainstreamowych mediów alternatywą dla takiej rzeczywistości może być np. zawsze rozsądny, spokojny i zrównoważony, zabiegający o reelekcję prezydent Komorowski.

Czyżby strzały pod JSW były jeszcze jednym takim PR-owskim zagranem tego rządu? Tego zapewne nigdy się nie dowiemy, ale jeśli tak właśnie było, to strzelanie z gumowych kul do ludzi i obrzucanie ich ładunkami z gazem łzawiącym w imię politycznej propagandy nie mieści się w kategoriach cywilizowanego państwa.

Posel Bogdan Rzońca

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie w sprawie projektu „Czas na współpracę szkół Ustrzyki Dolne – Zamardi”

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W dniach 24–31 stycznia 2015 r. Zespół Szkół Publicznych nr 2 w Ustrzykach Dolnych w powiecie bieszczadzkim w ramach projektu „Czas na współpracę szkół Ustrzyki Dolne – Zamardi” gościł po raz drugi uczniów i nauczycieli z zaprzyjaźnionej szkoły z węgierskiego miasta położonego nad południowym brzegiem Bałatonu – Zamardi.

W czasie tygodniowego pobytu dyrekcja oraz wybrani uczniowie i nauczyciele zadbali o atrakcyjne spędzenie czasu przez zagranicznych gości w zimowej stolicy Bieszczad. Uczestniczący w spotkaniu mogli skorzystać m.in. z wyciągu krzesełkowego na Lawortę, a także rozegrać mecz towarzyski z uczniami Zespołu Szkół Publicznych nr 2 w Ustrzykach Dolnych. Kolejne dni także obfitowały w atrakcje, wśród których znalazły się m.in. nauka jazdy na nartach biegowych i zjazdowych oraz pobyt w atrakcyjnych miejscach naszego regionu. W Arłamowie, pięknym obiekcie o charakterze wypoczynkowo-konferencyjno-sportowym, odbyły się zawody na ścianie wspinaczkowej. W Czarnej koło Ustrzyk Dolnych młodzi Węgrzy poznali lokalnych artystów i pod ich kierunkiem wykonali wspaniałe kolorowe prace. W Sanoku doskonalili technikę jazdy na łyżwach.

Pobyt węgierskich uczniów jest kolejnym etapem owocnej współpracy pomiędzy szkołami. Dzięki takiej integracji uczniowie poznają wzajemnie swoją kulturę, zwyczaje i nabywają wiele nowych umiejętności interpersonalnych.

Tym oświadczeniem chciałbym podziękować organizatorom oraz pomysłodawcom projektu nie tylko za rozwijanie wśród młodzieży chęci poznawania nowych kultur, ale także za promocję własnych wartości na arenie międzynarodowej. Dziękuję bardzo.

Posel Jerzy Sąd

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

96 lat harcerstwa ziemi kłomnickiej

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiejsze oświadczenie chcę poświęcić wszystkim tym, którzy przyczynili się do patriotycznego wychowania młodzieży, organizując i wspierając, czasem wbrew władzom, ruch harcerski na kłomnickiej ziemi, w moim okręgu wyborczym.

Harcerstwo w naszym kraju pojawiło się, gdy Polska była pod zaborami. W sposób niesformalizowany idea Roberta Badena-Powella rozprzestrzeniła się w sąsiadujących z Kłomnicami miastach, gdzie prężnie działały środowiska skautowe. Formalnie Związek Harcerstwa Polskiego powstał tuż po odzyskaniu niepodległości. Na przełomie 1918 r. i 1919 r. harcerstwo pojawiło się na ziemi kłomnickiej. O tym początkowym okresie wiemy jednak niewiele. Twórcą pierwszej drużyny harcerskiej, o której zachowały się informacje, był Wacław Foks. W kwietniu 1933 r. przy szkole powszechnej założył męską drużynę harcerską im. Zawiszy Czarnego, która uzyskała nr 23 w Hufcu ZHP Radomsko, chorągiew łódzka. Po zdobyciu stopnia ćwika i ukończeniu kursu drużynowego powołał w Kłomnicach Koło Przyjaciół Harcerzy. W ten sposób rozpropagował wśród społeczności lokalnej skauting i zyskał dla niego wielu przyjaciół. Drużyna prężnie działała w lokalnym środowisku, przygotowywała jasełka, uczestniczyła w obchodach religijnych, państwowych i patriotycznych, organizowała rajdy i obozy harcerskie. W piątą rocznicę powstania drużyny zyskała symbol – sztandar ufundowany przez społeczeństwo Kłomnic. Co ciekawe, drzewce z tego pierwszego sztandaru przetrwały do dziś i posłużyły następnemu sztandarowi ufundowanemu po wojnie w 1947 r.

Rozwój harcerskiej drużyny z Kłomnic trwał nieprzerwanie do wybuchu II wojny światowej. Znałe są losy kilkorga jej członków, którzy podjęli walkę w szeregach wojska lub AK w konspiracji. Tu chciałbym wymienić: Stefana Berdysa, absolwenta szkoły lotniczej w Dęblinie, członka załogi Dywizjonu 300, która brała udział w nalotach na Niemcy, który zginął w 1942 r., Adama Kręta, członka oddziału Armii Ludowej skierowanego do pracy konspiracyjnej, zdekonspirowanego przez Gestapo, który zginął w obozie Gross-Rosen, Kazimierza Gonere, członka 7. Dy-

wizji Piechoty w Częstochowie, który mimo decyzji o poddaniu się nie złożył broni i toczył walkę z oddziałami rozpoznawczymi wroga. Jego los jest nieznany. W Kłomnicach, tak jak w całym kraju, harcerze prowadzili działalność konspiracyjną. Działalność Szarych Szeregów polegała na szkoleniu się, wykonywaniu służby wywiadowczej i łącznikowej na rzecz AK oraz kolportażu prasy podziemnej, a w okresie późniejszym na akcjach tzw. małej dywersji i sabotażu. Oprócz działalności konspiracyjnej Szare Szeregi kontynuowały program wychowawczy przedwojennego harcerstwa.

Po zakończeniu II wojny światowej nastąpiło odrodzenie harcerstwa. Kolejną ważną postacią ziemi kłomnickiej był druh Jędrzej Moderski, który wywodził się z rodziny o bogatych tradycjach skautowskich. Jego staraniem w końcu 1945 r. doszło do założenia 15. Kłomnickiej Drużyny ZHP im. Poległych Harcerzy. Po wojnie powstała również starsza drużyna harcerek im. Emilii Plater, która została zarejestrowana pod numerem 7. Jej założycielkami były Gabriela Politańska i Marta Gonera z Kłomnic. Druh Moderski przyczynił się nie tylko do odrodzenia harcerstwa w Kłomnicach, ale także do rozpowszechnienia idei skautingu w sąsiednich gminach: Witkowicach, Rzerzyczach, Rzekach Wielkich czy Borownie. W latach przedwojennych harcerstwo mocno wrosło w lokalną społeczność. Założono Koło Przyjaciół Harcerstwa, które wspierało harcerzy przy organizacji imprez, wyjazdów na biwaki czy obozy. Największą akcją powojennej drużyny harcerskiej było ufundowanie pomnika Grób Nieznanego Żołnierza na kłomnickim cmentarzu. Równie ważna była uroczystość nadania sztandaru.

Od końca 1948 r. zmieniała się atmosfera wokół harcerstwa. Odgórne naciski prowadziły do jego wygaszania, by zjednoczyć ruch młodzieżowy w jedną komunistyczną organizację – Związek Młodzieży Polskiej. Wydarzenia w kraju spowodowały już w 1948 r. rozwiązanie 7. Drużyny Harcerek im. Emilii Plater. To samo groziło męskiej drużynie, jednak dzięki druhowi Moderskiemu przetrwała, działając po rozwiązaniu Związku Harcerstwa Polskiego w konspiracji. Nieocenioną zasługą druha jest również zachowanie sztandaru drużyny z 1947 r. w nienaruszonym stanie. Po 1956 r., gdy nastały sprzyjające warunki, druh Moderski przystąpił do rekrutacji nowych harcerzy. Reaktywowano też drużynę harcerek. Wkrótce harcerstwo ściśle związało się ze szkołami, dzięki czemu w okolicznych miejscowościach powstawało wiele drużyn harcerskich. Dziś bogatą tradycję harcerstwa kłomnickiego kontynuuje 35. Częstochowska Drużyna Harcerska Płomień działająca przy Zespole Szkół w Kłomnicach.

W 96. rocznicę powstania pierwszej drużyny harcerskiej w Kłomnicach żywie nadzieję, że świadectwa minionych pokoleń harcerzy będą dla nas przykładem wychowania patriotycznego, które pozwoli na kształtowanie kolejnych pokoleń aktywnych obywateli odpowiedzialnych za losy swojej ojczyzny.

Posel Andrzej Szlachta

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie poselskie w sprawie 34. rocznicy podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! W nocy z 18 na 19 lutego 1981 r. podpisano w Rzeszowie, a 20 lutego w Ustrzykach Dolnych, po 50 dniach ogólnopolskiego strajku chłopskiego, porozumienia między strajkującymi a rządem. Jednym z głównych postulatów były: rejestracja NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” oraz szereg żądań natury ekonomiczno-socjalnej.

Obchody tej ważnej w historii Polski rocznicy rozpoczęły się w Rzeszowie sesją popularno-naukową na Uniwersytecie Rzeszowskim. Podczas tej sesji wspomniano postać Antoniego Kopaczewskiego, uczestnika tych strajków, pierwszego przewodniczącego rzeszowskiej „Solidarności”, radnego miasta Rzeszowa, zmarłego w ubiegłym roku. Dr Marcin Bułala wygłosił referat nt. „Antoni Kopaczewski (1941–2014) – człowiek Wolności i Solidarności”. Adam Śniezek, były poseł i były przewodniczący Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”, wspominał Antoniego Kopaczewskiego jako lidera i legendę rzeszowskiej „Solidarności”. Referaty wygłosili również uczestnicy strajków chłopskich z 1981 r.: Włodzisław Nowacki, Janusz Szkutnik i Kazimierz Chorzepa.

W najbliższą niedzielę mszą świętą odprowadzoną w katedrze rzeszowskiej rozpoczyna się obchody 34. rocznicy podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich organizowane przez NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Po mszy świętej w Sali Papińskiej odbędzie się spotkanie uczestników strajków chłopskich, działaczy „Solidarności” RI, samorządowców, parlamentarzystów poświęcone 34. rocznicy podpisania porozumień rzeszowsko-ustrzyckich. Uczestnicy tego spotkania złożą wieńce i kwiaty pod pamiątkową tablicą umieszczoną na budynku przy ul. Ofiar Getta w Rzeszowie, w którym odbył się historyczny strajk chłopski w 1981 r.

Posel Tadeusz Tomaszewski

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Wysoki Sejmie! Nigdy w dziejach polska armia nie była tak mała – liczy niespełna 96 tys. etatów, a tylko w minionym roku odeszło z niej 7,4 tys. żołnierzy. Odchodzą coraz młodszy mundurowi, bo średnia wysługa zmniejszyła się z 21 do 16 lat.

Według analiz Biura Bezpieczeństwa Narodowego z polskiej armii w latach 2016–2022 musi odejść 34,6 tys. osób, czyli ponad jedna trzecia wszystkich żołnierzy. Możliwość awansu dla kontraktowych żołnierzy jest bowiem tylko teoretyczna.

Obecnie w polskim wojsku służy blisko 23 tys. oficerów, 41 tys. podoficerów i tylko 33 tys. szeregowych. W armii zawodowej nie ma stałej pracy dla żołnierzy, którzy służą w korpusie szeregowych. Żoł-

nierze kontraktowi mogą służyć w korpusie szeregowych najwyżej 12 lat, a to oznacza, że w najbliższych latach ich duża większość musi odejść ze służby. Co prawda mogą oni liczyć na awans na podoficerów lub nawet oficerów, ale taka możliwość dotyczy tylko niewielkich osób. Pozostali, zgodnie z art. 13 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, ze zm.), po 12 latach muszą bezwzględnie pożegnać się z armią zawodową.

Przez ostatnie lata dzięki misjom zagranicznym realizowanym na dużą skalę tysiącom żołnierzy udało się wyszkolić i obyć z realnym polem walki. Szeregi armii masowo opuszczają uczestnicy tych misji, którym zakończyły się 12-letnie kontrakty. Żołnierze narzekają na niejasne zasady awansu i ograniczone możliwości podnoszenia kwalifikacji. Nie ma dla nich stanowisk, żeby wykorzystać ich umiejętności i doświadczenie. Niestety, starsi szeregowi, którzy przez 5–7 lat osiągnęli wysoki poziom wyszkolenia, nie mają możliwości awansu.

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie proszę pana ministra obrony narodowej o zajęcie stanowiska wobec powyższej sprawy.

Posel Ryszard Zbrzyzny

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Sondaż czy propaganda

Wysoki Sejmie! „Kłamstwo powtarzane tysiąc razy staje się prawdą”. Mawiał tak nazistowski minister propagandy. Czasy, ustroje i ludzie przemijają, jednak indoktrynacja pozostaje niezmienna. Zmieniają się tylko narzędzia i środki, jakimi próbuje się otumaniać społeczeństwo. Oglądam telewizję, przeglądam główne portale internetowe i wszędzie zamiast rozrywki, odprężenia, oderwania od dnia codziennego, przytłacza mnie nachalne wmawianie mi, co powinienem myśleć.

Rozpoczęła się kampania prezydencka. Jeszcze zanim dotychczasowy prezydent ogłosił chęć kandydowania na drugą kadencję, przyjazne PO media opublikowały wynik wyborów. Obecny prezydent wygra w pierwszej turze. Ciekawe, na jakiej podstawie główne sondażownie wykombinowały taki wynik. Zapewne machina propagandy ruszyła. Czasu mało, trzeba rozpocząć wmawianie nam, że tak właściwie wszystko przesądzone. Zwycięzca jest tylko jeden i albo się przyłączymy, albo będziemy na marginesie z myślącymi inaczej.

Górnicy i rolnicy strajkują. W kolejce do boju o swoje prawa czekają kolejne grupy zawodowe. A czym bombardują mnie media? Najnowszymi wynikami badań sondażowych. PO ponownie na pierwszym miejscu wśród partii politycznych cieszących się największym poparciem Polaków. Czyżby większość społeczeństwa miała schizofrenię? Z jednej strony buntuje się przeciw obecnej władzy, z drugiej chce na nią nadal głosować? Tylko dlaczego, przeglądając wyniki sondaży, nigdzie nie widzę pytań, jakie zada-

no respondentom? Wszak tylko znając pytanie, mogę jednoznacznie odczytać preferencje osób odpowiadających. A może o to w tym naprawdę chodzi? Mam zobaczyć cyferkę zgodną z oczekiwaniami płacących za sondaż i przyjąć ją jako prawdę objawioną. Jesteśmy osobnikami stadnymi, jedną z głównych potrzeb człowieka jest bycie w grupie, potrzeba utożsamiania się z innymi. Spin doktorzy dobrze o tym wiedzą. Wykorzystują często w sposób nieetyczny wiedzę z zakresu psychologii i socjologii. Moralność, prawda, uczciwość są dla nich tylko frazesami godnymi frajerów. Zrobią wszystko, aby zabieganego, przytłoczonego codziennym życiem w obłudzie obywatela przekonać, że tylko obecna władza jest jego władzą. A inni pretendujący do jej przejęcia są oszołomami i komuchami.

Nie ma cię w mediach, to nie istniejesz. To druga obok manipulowania sondażami broń rządzących.

Mamy rok wyborczy, w maju wybierać będziemy prezydenta, w październiku – posłów i senatorów. Przyglądamy się sondażom i przekazom medialnym. Pamiętajmy tylko o włączeniu filtra. Odcedzajmy prawdziwe informacje od propagandy. Specjaliści od naginania faktów, hojnie opłacani przez możnych tego świata, zrobią wszystko, aby utrzymać zdobytą raz władzę. Będą tysiące razy powtarzać swoją wersję prawdy. Prawdy niekoniecznie zgodnej z faktami.

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Niniejsze oświadczenie poselskie chciałbym poświęcić cenzurze, która jako kontrola publicznego przekazywania informacji ograniczająca wolność publicznego wyrażania myśli i przekonań ma się w naszym kraju całkiem dobrze. Pomimo że od dawna nie ma już Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, instytucji, która zajmowała się kontrolą i weryfikacją publikacji prasowych, radiowych i telewizyjnych, wydawnictw książkowych, filmów czy spektakli teatralnych w ko-

munistycznej Polsce, to nie można się oprzeć wrażeniu, że inne struktury przejęły jej rolę i skutecznie kontynuują tamte zadania. Cenzura wciąż działa w polskich mediach, szczególnie w tych finansowanych przez władzę – bezpośrednio lub pośrednio – przez zamieszczane w nich reklamy i ogłoszenia.

Jest pewien zakres tematyczny spraw, których poruszać się nie powinno. Ostatnio np. niemodne stało się promowanie tradycyjnego modelu rodziny. Promuje się za to np. rodziny jednopłciowe. Uchwalenie ustawy ratyfikującej tzw. konwencję przemocową wprowadzającą pojęcie tożsamości płciowej, ograniczającą prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z ich wiarą i przekonaniami to ostatnio temat przez media bardzo chętnie poruszany. Jednak to, że tak naprawdę jest to przemycanie ideologii gender do naszych domów, jest już umiejętnie pomijane.

Kolejnym przykładem istnienia cenzury jest brak pozwolenia na publikowanie dłuższych wypowiedzi polityków Prawa i Sprawiedliwości, co przecież udowodniłoby tylko, że są to osoby kompetentne, bardzo dobrze wykształcone. Lepiej jest publikować wyrwane z kontekstu skrawki zdań i opatrywać je negatywnymi komentarzami, a tym samym mamić polskie społeczeństwo i przedstawiać Prawo i Sprawiedliwość jako partię antypaństwową, kłótniową i powodującą napięcia społeczne.

Trudno jest uzyskać informacje wskazujące na bardzo wysokie zadłużenie naszego kraju, na niewypłacalność systemu emerytalnego, fatalną kondycję polskiej gospodarki i rolnictwa. Media nie pokazują nam, jaka jest skala niedożywienia dzieci w Polsce, za to wybiórczo przedstawiają niektóre wskaźniki świadczące o poprawie sytuacji materialnej Polaków czy też eksponują przychylne opinie cudzoziemców na temat zmian w naszym kraju.

Skoro w krajach demokratycznych podobno nie ma cenzury prewencyjnej ani instytucjonalnej, to dlaczego w Polsce będącej przecież demokratycznym państwem prawa takich przykładów na jej stosowanie można by przytaczać tysiące?

Porządek dzienny

87. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 18, 19 i 20 lutego 2015 r.

1. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i senackim projektach ustaw o zmianie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (druki nr 1633, 2539 i 3074).

2. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych (druki nr 3077 i 3128).

3. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2356 i 3118).

4. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (druki nr 2516 i 3126).

5. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (druki nr 3130 i 3146).

6. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (druk nr 3106).

7. Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy zmieniającej ustawę Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawę o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3103).

8. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Limie dnia 27 maja 2014 r. (druki nr 2861 i 3127).

9. Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Serbii o współpracy w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej oraz innego rodzaju przestępczości, podpisanej w Warszawie dnia 7 listopada 2011 r. (druki nr 3054 i 3121).

10. Pytania w sprawach bieżących.

11. Informacja bieżąca.

12. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności (druki nr 3138 i 3170).

13. Informacja Rady Ministrów o realizacji działań wynikających z „Krajowego programu przeciwdziałania narkomanii” w 2013 r. (druk nr 2852) wraz ze stanowiskiem Komisji Zdrowia (druk nr 3125).

14. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3132 i 3169).

15. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3131 i 3171).

16. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3135 i 3153).

17. Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3134 i 3165).

18. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3136 i 3154).

19. Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o rzeczach znalezionych (druki nr 3133 i 3167).

20. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o odnawialnych źródłach energii (druki nr 3137 i 3152).

21. Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy (druk nr 3105).

22. Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy Kodeks postępowania cywilnego (druk nr 3104).

23. Zmiana w składzie sekretarzy Sejmu (druk nr 3142).

24. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3181).

25. Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2011 r. (druk nr 1049) wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki (druk nr 1607).

26. Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2012 r. (druk nr 1999) wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki (druk nr 3116).

27. Raport Rady Ministrów o pomocy publicznej w Polsce udzielonej przedsiębiorcom w 2013 r. (druk nr 2939) wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki (druk nr 3117).

28. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (druki nr 3148, 3164 i 3164-A).

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności